

OSTATNIE WŁADOMOSCI

Prenumerata miesięczna

1.50 z odb. w Adm.

1.95 z odb. do domu

KRAKOWSKIE

10 gr.

Rok VII.

Kraków, Środa 27 października 1937 r.

Nr. 298

Król wita Marszałka

Marsz. Smigły-Rydz na uroczystej promocji oficerskiej ks. Michała

SINAIA — Przez cały dzień niedzielny do Sinaia ciągnęły szeregi samochodów, wiozących uczestników uroczystości.

Około godz. 17 obecni w Sinaia członkowie poselstwa R. P., przedstawiciele sfer urzędowych, wojskowości oraz liczni dziennikarze udali się na dworzec, udekorowany flagami i dywanami.

Rychło potem nadjechał Król z wielkim wojewodą Michałem i swiatą królewską.

Punktualnie o godz. 17.35 na dworzec wjechał pociąg specjalny.

Marszałek Smigły - Rydz po wyjściu z wagonu przywitał się serdecznie z królem Karolem i wielkim wojewodą Michałem oraz z min. Antonescu.

Bezpośrednio po przywitaniu Marszałek Smigły Rydz w towarzystwie ks. Pawła Hohenzollern - Sigmaringen odjechał na zamek Pelesz, gdzie zarezerwowano dlań apartamenty.

Do osoby p. Marszałka przydzielony został płk. Constantin, b. attache wojskowy w Warszawie.

Wieczorem na zamku Pelesz w ścisłym gronie odbył się obiad, wydany przez Króla na cześć gości zagranicznych.

Dostojni goście zagraniczni zapoznali się z P. Marszałkiem w drodze w godzinach rannych za pośrednictwem wielkiego łowczego królewskiego Mocso-

ni i spożyli wspólnie pierwsze i drugie śniadanie.

Wczoraj P. Marszałek wziął udział w uroczystościach nadania stopnia podporucznika na-

stępca tronu księciu Michałowi, po czym odbyła się wielka rewia oddziałów wojska, przysposobienia wojskowego i organizacji młodzieży.

Położyć kres gwałceniu prawa

Domaga się tego Francja w sprawie hiszpańskiej, gdyż w innym wypadku zmusi to Francję i Anglię do swobody działania

PARYŻ. Premier Chautemps wygłosił w Chateauroux przemówienie, w którym starał się wysnuć wnioski z niedawnych wyborów kantonalnych.

Premier stwierdził: 1) iż nie było gwałtownego nacisku w kierunkach skrajnych, 2) stronnictwa należące do większości rządowej naogół utrzymały swe stanowiska, 3) partia radykalno-socjalna zyskała w porównaniu z poprzednimi wyborami 200 tys. głosów.

Wspominając o obradach przy

szłego kongresu radykalnego, Chautemps podkreślił, iż stronnictwo radykalne „stanowi czynnik równowagi i jest naturalnym arbitrem pomiędzy czynnikami zachowawczymi pod względem społecznym a rewolucyjnymi. Nie należy więc ich osłabiać: przede wszystkim zjednoczenie”.

Kończąc część swego przemówienia poświęconą sprawom we wnętrznym Chautemps powiedział: spokój i zgoda wewnętrzna, stabilizacja gospodarcza i finansowa są koniecznymi czynni-

kami bezpieczeństwa zewnętrznego i ostatecznym celem naszych wysiłków.

Przeszedłszy do zagadnień polityki zagranicznej mówca przedstawił działalność ministra spraw zagranicznych Delbosa, wyrażając życzenie by „w bolesnej sprawie hiszpańskiej zdołano położyć kres gwałceniu prawa, co w razie dalszego trwania mogłoby zmusić Francję i Anglię do odzyskania swobody działania”.

Kończąc swe przemówienie, Chautemps wspominał o ścisłej współpracy z Wielką Brytanią, podkreślając, iż polityka francuska oparta jest na utrzymaniu solidaryzmu.

— Francja — powiedział premier — zdecydowana do obrony integralności swego terytorium i swych żywotnych interesów jest gotowa do szczerego zbliżenia z wszystkimi narodami, które swym postępowaniem stwierdzą lojalną wolę dochowywania zobowiązań oraz poszanowania prawa międzynarodowego i wolności innych narodów.

Strzelanina w Jerozolimie

Nie ustają akty terrorystyczne

JEROZOLIMA. Akty terrorystyczne trwają w dalszym ciągu. Ubiegłej nocy znaleziono trzy bomby na torze kolejowym w pobliżu Gazy. W Tel Avivie ostrzeżono liwano rzeźnię.

Doszło do strzelaniny również w Safed i na przedmieściach Jerozolimy.

Władze prowadzą energiczną walkę z terrorystami. W wioskach należących do okręgu jerychońskiego rozmieszczono 90 policjantów, którzy są utrzymywani na koszt gmin.

W Napluzie dokonano rewizji

w 60 domach, z których 6 następnie zburzono za pomocą dynamitu.

Załamanie ofensywy japońskiej

wskutek zaciętego operu Chińczyków

TIEN TSIN. Władze japońskie dają do zrozumienia, iż w najbliższej przyszłości nie należy oczekiwać sensacyjnych postępów na froncie w Chinach północnych. Wpływa na to konfiguracja terenu oraz zacięty opór, jaki stawiają Chińczycy.

Siły chińskie nad rzeką Żółtą oceniane są na 62 dywizje, czyli około 500 tys. ludzi.

Komunikat japoński donosi o wielkich sukcesach na południu

wym odcinku frontu szanghajskiego. Po dwóch miesiącach zaciętego oporu — brzmi doniesienie sztabu japońskiego w Szanghaju — wojska chińskie rozpoczęły odwrót z zajmowanych pozycji.

Samolot japoński, przelatujący nad koncesją międzynarodowca zranił wystrzałem z karabinu maszynowego żołnierza angielskiego. Sztab japoński wydał komunikat wyrażający ubo-

lewanie z powodu tego wypadku, stwierdzający, że był spowodowany pomyłką.

Komunikat chiński przyznaje, że Japończycy nacierają bardzo gwałtownie na południowym odcinku.

Chińczycy zaprzeczają zajęciu Taczangu.

Kongres Zjednoczenia Pol. Zw. Zaw. odbył się w Warszawie

Wczoraj odbył się w sali Rady Miejskiej w Warszawie I-szy Ogólnokrajowy Kongres Zjednoczenia Polskich Związków Zawodowych.

Kongres uchwalił wysłać depeze hołdownicze do Pana Prezydenta R. P., Pana Marszałka Smigłego - Rydza, pana premiera, gen. Sławoja Składkowskiego, pana min. Kościółko-wskiego oraz depezę do pani Marszałkowej Piłsudskiej.

Po uchwaleniu regulaminu obrad została odczytana deklaracja ideowa zrzeszenia, którą przyjęto przez akklamację.

Deklaracja ideowa zawiera m. in. następujące tezy:

Polski ruch zawodowy, uznając armię polską, wolną od jakichkolwiek

rozgrywek politycznych i partyjnych, za czynnik stanowiący gwarancję całości i niepodległości narodu polskiego oraz za instrument mocarstwowości jego w stosunkach międzynarodowych, deklaruje na każde wezwanie Naczelnego Wodza oddanie wszystkich sił swoich na jej usługi.

Polski ruch zawodowy solidaryzuje się z przesłankami ideowymi Obozu Zjednoczenia Narodowego.

O godz. 12-ej uczestnicy zjazdu w dali się pochodem na plac Marszałka Piłsudskiego, składając wieniec na grobie Nieznanego Żołnierza a następnie do Belwederu, gdzie oddali hołd pamięci Marszałka Piłsudskiego, składając wieniec na stopniach pałacu.

Antyżydowskie zajścia w Gdańsku

GDANSK. — Wczoraj w nocy wybito znów w śródmieściu Gdańska szyby wystawowe w kilkudziesięciu większych sklepach żydowskich. Tak samo, jak i poprzednio zniszczono również towary znajdujące się na wystawach sklepowych.

Zawalił się dom

MARAKESZ. — W katastrofie spowodowanej zawaleniem się domu, utraciło życie 4 robotników a 8 odniosło ciężkie rany.

Tajemniczy samolot bombardował łódź podwodną

TANGER. Statek angielski „Kaiser 1 Hind” nadał przez radio depezę, w której donosi, iż ze statku zauważono samolot, który bombardował łódź podwodną.

PARYŻ. Havas donosi z Walencji: wczoraj odbyła się konferencja, w której wziął udział premier Negrin, prezydent Compa-

nys, liczni członkowie rządu w Walencji i generalidadu katalońskiego.

Po zakończeniu jej wydano komunikat, potwierdzający gwarancję autonomii katalońskiej i stwierdzający, iż oba rządy będą współpracowały w jednym wspólnym celu, wynikającym z obecnej sytuacji.

LA ROCHELLE. Statek „San Jose” z Gijon, mając na pokładzie 90 żołnierzy wojsk rządowych i 3 kobiety zatonął w nocy w pobliżu wyspy Oleron. W czasie akcji ratunkowej utonął sze regowicz i jedna kobieta.

Rozbitków rozmieszczono w szpitalach. Po przewiezieniu ich do La Rochelle będą oni z powrotem odesłani do Hiszpanii.

Kongres Związków Zawodowych

Wczoraj zakończony został VI Kongres Zw. Zawodowych. Wygłoszono cały szereg przemówień, po czym dłuższe sprawozdanie imieniem Komitetu Centralnej Związków Zawodowych złożył A. Zdanowski.

Z kolei wywijała się ożywiona dyskusja. Wniosek o wyrażenie Komisji Centralnej stanowiska uchwalono

został jednomyślnie.

W wyniku wyborów komisja Centralna Związków Zawodowych ukonstytuowała się jak następuje: przewodniczący Jan Kwapiński, wiceprzewodniczący Antoni Szczerkowski, Jan Stańczyk, Wilhelm Topinek; sekretarz gen. Zygmunt Żuławski; skarbnik Stanisław Grylowski.

Zamordowała swego męża po czym zgłosiła się do policji

Do 5 komis. policji w Warszawie zgłosiła się wczoraj wieczorem 36-l. Janina Lasnierowicz (Okopowa 44) i złożyła zameldowanie, że zażenowała brzytwą męża, Józefa, l. 56.

Na miejsce zbrodni przybyła policja. Lasnierowicz leżał za progiem w

kałuży krwi. Wezwane Pogotowie Ratunkowe przewiozło Lasnierowiczę w stanie beznadziejnym do szpitala na Czystem.

Lasnierowiczową osadzono w areszcie. Przyczyną zbrodni miała być zazniena za to, że mąż ją tyranił.

Zerowisko aferzystów i defraudantów

Po nadużyciach w Poznaniu i Bydgoszczy
wylądował nad morzem

Nie uciekło jeszcze w Gdyni po ujawnieniu, że dygnitarz z Ubezpieczalni Społecznej komisarz Gorkowski został skazany wyrokiem sądu w Stołpcach za nadużycia na poprzednim stanowisku naczelnika KKO w Stołpcach, gdy nagle wczoraj rozniosła się sensacyjna wiadomość o aresztowaniu znanego na gdyńskim bruku Tadeusza Pilatowskiego.

Szczegóły i powody aresztowania są następujące: Pilatowski przybył do Gdyni już przed kilku laty, po pewnym czasie uzyskał w niewytłumaczony do tychczas sposób stanowisko prezesa Legii Inwalidów i, korzystając z tej funkcji, dał się poznać szerokim sferom, zdobywając sobie coraz lepsze i intratniejsze zajęcia.

Początkowo dzierżał do chodowy kiosk przy ulicy 10 lutego, następnie prowadził jakiegoś bliżej nieznane interesy, aż wreszcie dostał się na posadę do firmy spedycyjnej „Usco”, gdzie zaczął pełnić funkcje buchaltera.

Na tym właśnie stanowisku, po zdobyciu pełnego zaufania Pilatowski systematycznie popełniał nadużycia, których ogólna suma wyniosła po trzydziestym jego „pracy” około 32 tys. złotych.

Jak się obecnie dowiadujemy, defraudacja, popełniona przez Pilatowskiego, nie jest jego pierwszym wyczynem. Przed przybyciem swoim do Gdyni Pilatowski zdążył już po popełnić jedną defraudację w Poznaniu na rządowej posadzie, za co został skazany przez sąd na dwa lata więzienia.

Po odsiedzeniu w Poznaniu kary, Pilatowski zmienia grunt, przenosi się do Bydgoszczy i zostaje się do wielkiej wytwór

ni cukierków i czekoladek „Lu kullus”, w której również popełnia nadużycia, sięgające grubych tysięcy złotych.

Dopiero po tych dwóch wyczynach przenosi się do Gdyni, trafia na dobry moment, kiedy nie badano zbyt skrupulatnie kandydatów na posady, gdyż brakowało wówczas ludzi do pracy. Dostaje się do sfer portowo-spedycyjnych, ładując w

firmie „Usco”.

O nadużyciach w tej firmie mówiono już od dawna, jednak dopiero po zebraniu niezbitych dowodów winy władze firmy doniosły o tym prokuratorowi, z którego polecenia defraudant został obecnie aresztowany i po przeprowadzeniu wstępnego śledztwa przewieziony do więzienia w Wejherowie, skąd wyjdzie dopiero na

sprawę sądową.

Osoba Pilatowskiego od dawna już zwracała uwagę, gdyż bywał częstym gościem lokali nocnych w Gdyni i robił stale wypadki do Gdańska, wydając na zabawy duże sumy pieniędzy mimo, że pensję miał zaledwie 450 złotych. Poza tym posiadał duże i pięknie urządzone mieszkanie przy ulicy Bema w Gdyni.

Milionowa armia chińska bez oficerów

Obecnie Chiny gorączkowo szkolą kadry oficerów

Armia chińska, — orzekł pewien angielski oficer, który niedawno wrócił z Chin, cierpi na brak dobrze wyszkolonych oficerów. Siła bojowa żołnierzy zależy w wielkiej mierze od kierownictwa. Spośród 180 komendantów dywizji, tylko 30 jest przeciętnie uzdolnionych oficerów.

Marszałek Szang Kai Czek w ostatnich latach wiele uwagi poświęcił wykształceniu nowych kadr oficerów. 80 niemieckich oficerów instruktorów, którzy na początku wojny chińsko-japońskiej pracowali w armii chińskiej, obecnie się wycofało. Obecnie szkołę wojskową przeniesiono z Kantonu do Nan kinu i znacznie ją powiększono, mimo to nie może ona zaspokoić potrzeb armii chińskiej.

Do wybuchu wojny nie było żadnej współpracy między kawalerią a artylerią. Kawalerii było w ogóle brak, a na kawalerzystów mongolskich, którzy służyli w armii chińskiej, nie można było wcale polegać. Artyleria zaś posiadała 2000 dział, z których tylko połowa nadawa

ła się do użytku.

Obecnie w gorączkowym pośpiechu dowództwo stara się technicznie wyszkolić dwu i pół milionową armię, którą Chiny w ciągu krótkiego czasu utworzyły.

— Jestem zachwycony odwagą i wyczynami chińskich lotników, ale zdumiewają mnie za razem pewne braki w technicznym wykształceniu — oświadczył oficerowi angielskiemu pewien lotnik amerykański, u którego informował się o zdolności bojowej floty chińskiej.

W chwili wybuchu zatargu zbrojnego chińska flota powietrzna składała się z 500 samolotów, z których 100 było niezdatnych do użytku. Z pozostałych zaś 400 tylko 290 było najnowszego typu. Japonia natomiast rozporządzała 14.000 doskonałymi maszynami. Obecnie

stosunek ten zmienił się nieco na korzyść Chin, ponieważ Rosja i Ameryka dostarczyły Chinom samolotów wojennych.

Sukcesy wojsk chińskich wykazują, że Japonia nie potrafiła wykorzystać swojej przewagi militarnej. Rychle lekceważące powiedzenie oficerów japońskich: „Za kilka dni będzie my w Szanghaju”, okazało się złudne.

Obecnie jeszcze szanse Chin są bardzo duże, przede wszystkim dlatego, że olbrzymi ten kraj posiada wielkie zapasy węgla i rudy żelaznej, które przed tym były wysyłane do Japonii i których brak Japonia teraz odczuwa dotkliwie.

Obecnie Chiny, znając swoje braki, gorączkowo szkolą kadry oficerów i budują fabryki amunicji w okolicach oddalonych od terenu walk.

Samobójstwo generała

Dwa ciocy nożem w okolicę serca

BRUKSELA. W dniu wczorajszym popełnił samobójstwo, zadając sobie dwa ciocy nożem w okolicę serca generał Etienne.

Generał Etienne, który opuścił armię w roku 1929, objął stanowisko dyrektora w banku Goldzieher i Penso. Kierownicy tego banku zamieszani byli w aferę finansisty Barmata i groziła im odpowiedzialność sądowa.

Gen. Etienne był w ostatnim czasie bardzo zaniepokojony rozwojem wypadków i zapowiadał w kole znajomych, iż popełni sa

mobójstwo. Śmierć jego wywołała w belgijskich kołach wojskowych wielkie wrażenie.

MEDIOLAN. Dzień 28 października, rocznicę marszu na Rzym, postanowiono w oryginalny sposób uczcić. W dniu tym tysiąc par stanęło przed ołtarzem, składając oprócz zwykłej przysięgi małżeńskiej, ślubowanie wychowania dzieci w duchu faszystowskim.

Dymitrow działa w Paryżu?

Wkrótce przeniesie się do Hiszpanii

PARYŻ. „Figaro” podaje, że sekretarz generalny Trzeciej Międzynarodówki Dymitrow przybył podobno do Paryża przed dwoma dniami.

Dymitrow rozwija rzekomo ożywioną działalność, udając się do różnych miejscowości, położonych pod Paryżem, a stanowiących ośrodki działalności komunistycznej.

M. in. Dymitrow był rzekomo w miejscowości Petit - Athis, położonej w najbliższym są-

Zmiany w O. Z. N.

Ppłk. Jan Kowalewski, który pełnił funkcję szefa Obozu Zjednoczenia Narodowego i przez ten czas korzystał z urlopu, został przez ministra spraw wojskowych odwołany z urlopu i obejmie inne stanowisko.

Funkcję szefa sztabu O.Z.N. obejmie zastępczo ppłk. Zygmunt Wenda.

Zapaliły się łaki bagienne pod Pińskiem

Na południe od Pińska z nieustalonych przyczyn zapaliły się łaki bagienne na przestrzeni kilku kilometrów. Wraz z bagnami paliły się stogi siana. Wielkie chmury dymu przysłoniły niebo, powodując w Pińsku o godz. 15 kilkuminutowy zmierzch.

Echa strajku rolnego

Sąd Grodzki w Limanowej orzekł Franciszka Gurgula i Aleksandra Kunickiego ze Stronia, pow. limanowskiego na 3 miesiące bezwzględnej aresztu za zmuszanie ludności, zdążającej w czasie strajku rolnego na jarmark do Limanowej, do powrotu do domu.

Maliny ponownie zakwitły

W kilku miejscowościach powiatów Olkuskiego, Miechowskiego i Jędrzejowskiego zakwitły po raz drugi maliny. Jeżeli w dalszym ciągu sprzyjać będzie ciepła pogoda, spodziewane jest dojrzewanie owoców.

Werbunek uczniów do szkoły lotniczej

TOKIO. Ministerstwo Spraw Wojsk. ogłasza werbunek 11 tysięcy uczniów do nowozałożonej wojskowej szkoły lotniczej, w której nauczanie będzie trwało 12 miesięcy. Przyjmowani są kandydaci od lat 15 do 17, którzy ukończyli 8-letni kurs szkoły powszechnej.

Zamach na pociąg

JEROZOLIMA. Ubiegłej nocy usiłowano dokonać w okolicy Gazy zamachu przez podłożenie zegarowej bomby na pociąg zdążający do Egiptu. Ponieważ pociąg miał opóźnienie, bomba wybuchła przedwcześnie.

Wskutek bólu zębów

targnął się na życie

Desperacki wyczyn 17-letniego chłopca

Na strychu w domu przy ul. Montwiła Mireckiego w Sosnowcu powiesił się na pasku rzemieślniczym chłopak rzeźnicki, 17-letni Wacław Kryszak.

Przyczyna tego samobójstwa była zaiste niezwykła. Kryszak od pewnego czasu chorował na zapalenie okostnej i miał niesamowite bóle. Pod wpływem tych bólów przemysliwał o samobójstwie i pytał się kolegów w jaki sposób najłatwiej można

się pozbawić życia.

Koledzy nie brali poważnie desperackich zamiarów chłopca i kpili z niego potrosze. Kryszak jednakże zamiar swój wprowadził w życie. Udał się na strych i tam powiesił się na pasku rzemieślniczym. Rodzice chłopca zaniepokojeni jego nieobecnością, zaczęli go szukać i w końcu znaleźli na strychu jego zwłoki.

Potworna zemsta strażnika

szczęśliwie zakończyła się bez ofiar w ludziach

Władze kolejowe zajmują się obecnie niezwykle sprawą. Przed paru dniami na linii kolejowej Równe — Sarny znaleziono na torze dużą stertę kamieni. Do katastrofy jednakże nie doszło. Strażnik Marian Puczek w porę zauważył kamienie i zatrzymał nadjeżdżający pociąg.

Podczas wszczętego dochodzenia wyszło na jaw, że ster-

te kamieni na torze ułożył sam Pukacz. Chciał on przy tej okazji upiec dwie pieczenie. Pragnął wykazać się nadmierną gorliwością służbową i narazić na katastrofę zniechęconego maszynistę, który prowadził pociąg.

W ostatniej chwili, trawiony wyrzutami sumienia, zaniechał swego zbrodnictwa i zatrzymał pociąg.

Za działalność szpiegowską

odpowiadać będzie hr. Wielopolska

Korespondenci berlińscy pism angielskich podają z Berlina, że hrabina Wielopolska w połowie bieżącego tygodnia stanie przed sądem. Jest ona oskarżona o szpiegostwo i to nie o rzecz polską, a tylko — jed-

nego z mocarstw zachodnich.

Hr. Wielopolski starał się na drodze dyplomatycznej, aby za niechano procesu. Starania te nie odniosły jednak żadnego skutku.

Rośliny to...

DZIECI SŁOŃCA

Sok świeżych roślin to - ZDROWIE
SOK ŚWIĘTOJANSKIEGO ZIELA
bóle wątroby, żołądka, nerek
SOK MNISZKA LEKARSKIEGO
znakomicie ułatwia trawienie.
SOK SERDECZNIKA
wzmocnia — uspakaja — serce
Magister Edward Gobiec,
Warszawa, ul. Miodowa 14.
Sortezad: Anteki i Drogerie.

Pasierbica zabiła macochę

Morderczyni przyznała się do zbrodni

W Tarnowskich Górach dokonano zbrodni, której ofiarą padła 61-letnia Maria Wolna. Jak ustaliło dochodzenie, starszka zabiła jej pasierbicę, 39-letnią Annę Wolną.

Obie kobiety żyły z sobą w niezgodzie. Często dochodziło między nimi do gwałtownej kłótni i w końcu pasierbica no-

stanowiła zgładzić macochę.

Gdy brat jej wyszedł do pracy i sama została z macochą w domu, postanowiła wprowadzić swe zamiary w czyn. Czekała tylko na odpowiedni moment. Chwila taka wkrótce nadeszła. Macocha wstała i zaczęła się myć. Wówczas Anna Wolna podeszła do niej z tyłu i jednym

pociągnięciem brzytwy przecięła jej szyję. Staruszka zalewając się krwią, runęła na ziemię i wkrótce wskutek nadmiernej upływu krwi wyzionęła ducha.

Morderczyni, przesłuchana przez sędziego śledczego, przyznała się do zbrodni. Osadzono ją w więzieniu.

Omyłka

Do hallu hotelowego wszedł chwiejnym krokiem człowiek z kapeluszem lekko przychylnym na bakier.

Rozejrzał się mętnym wzrokiem dookoła i po chwili namysłu wszedł do budki telefonicznej.

Zamknął drzwi na haczyk, oparł się wygodnie o ścianę i zapalił papierosa.

Mijała minuta za minutą. Koło budki gromadziło się coraz więcej osób reflektujących na telefon. A z budki nikt nie wychodził.

— Jak długo będziemy czekać? — rozległy się pomruki.

— Rozmowa powinna trwać tylko trzy minuty!

— Czekamy już 15!

Ktoś zajrzał przez szybę do wnętrza rozmównicy.

— To skandal! — wrzasnął.

— Ten facet wcale nie rozmawia przez telefon.

Rzeczywiście podchmielony gość w budce wcale nie korzystał z telefonu.

Stał z miną obcojętą, palił papierosa i kiwał się sennie.

Ktoś spróbował otworzyć drzwi. Drzwi nie ustąpiły. Były zamknięte na haczyk.

Zjawił się wezwany portier. Przytknął twarz do okienka i krzyknął!

— Panie, co pan tam robi? Niech pan wyjdzie.

Gość w budce mętnie spojrzał w okienko i bezradnie rozłożył ręce.

— Wyjść? Nie mogę... Spieszę mi się...

— Ale tu czekają! — ryczał portier.

— Po co?... — uśmiechnął się osobnik w budce. — Nie idzie...

— Pijany — mruknął gniewnie portier. I wrzasnął w okienko!

— Gadaj pan, co nie idzie?! Nie rozumiem.

— Nie rusza się... — brzmiała mętna odpowiedź.

— Co się nie rusza do stu diabłów? — ryknął portier. — Proszę w tej chwili wyjść, bo policję zawołam.

Gość z budki westchnął ciężko, otworzył drzwi i wyszedł chwiejnym krokiem.

Spojrzał z uśmiechem na czekających i oświadczył, wskazując na budkę telefoniczną.

— Nie macie państwo na co czekać. Ta winda jest zepsuta. 15 minut już czekam, a ona się nie rusza.

Napoleon Sadek.

RADIO

WTOREK, dn. 26.X.1937 r.

6.15 Pieśń „Kiedy ranne wstają z rana”. 6.20 Gimnastyka. 6.40 Muzyka. 7.00 Dziennik poranny. 7.15 Muzyka. 8.00 Audycja dla szkół. 11.15 Audycja dla szkół. 11.40 Aleksander Łutini: Muzyka baletowa. 12.03 Audycja po ludności. 15.30 Wiadomości gospodarcze. 15.45 Pr. kom. „Gdy na dworze wicher wieje” — audycja dla dzieci starszych. 16.05 Przegląd aktualności finansowo — gospodarczych. 16.15 Koncert orkiestry mandolinistów. 16.50 Pogadanka aktualna. 17.00 Z Tawrisio do Rzymu — reportaż. 17.15 Utwory fortepianowe i pieśni w wyd. F. Czarnockiej — fortepian. 17.50 Hipopotam — pogadanka. 18.00 Wiadomości sportowe. 18.10 Skrzynka techniczna. 18.25 Muzyka (płyty). 18.35 Audycja dla wsi. 19.00 „Niemiertelne książki”. 19.30 Audycja konkursowa. 19.50 Pogadanka aktualna. 20.00 Koncert rozrywkowy. 20.45 Dziennik wieczorny. 20.55 Pogadanka aktualna. 21.00 Koncert symfoniczny. Orkiestra m. Poznania. 22.00 Muzyka taneczna. 22.50 Ostatnie wiadomości. 23.00 Koncert popularny (płyty).

WARSZAWA II (Melotów)

13.00 Koncert popularny (płyty).

Nasz wielki konkurs-ankieta z nagrodami 10 najpopularniejszych Polaków i Polek

Dzisiejszy turniej Czytelników o godność najpopularniejszych Polaków rozpocznie p. Stanisław Danbura z Warszawy (Wronia 33 m. 19), który pisze:

„Ludzie, których podaję, to są ludzie, którzy od młodych lat pracowali, aby zdobyć Polskę i niepodległość dla nich żywym ciałem. Dzięki nim mamy Polskę opartą na silnych rękach:

Marsz. Piłsudski. 2) min. gen. Kaspryski. 3) gen. Sławoj — Składkowski. 4) pułk. W. Sławek. 5) woi. Doli — na Przemowski. 6) gen. Sosnkowski. 7) pułk. Rusin, komendant główny Związku Strzeleckiego. 8) gen. Kor — dian — Zamorski, komendant główny Policji Państw. 9) gen. Stachewicz, szef Sztabu Głównego.

Grodno

Uczeń gimnazjum z Grodna, który niedawno nie podał swego nazwiska, a mieszka przy ulicy Dominikańskiej 23 m. 2, nadesłał taką listę najpopularniejszych:

1) Prem. Składkowski. 2) min. Beck. 3) min. Zygmunt Kościłkowski. 4) gen. Haller. 5) gen. Żeligowski. 6) pułk. A. Koc. 7) Bajon. 8) Paderewski. 9) Kie —

pura. 10) St. Namysłowski. 11) Marsz. Piłsudski. 12) Maria Wołodkiewicz, współczesna Emilia Plater, brała udział w P.O.W. na Litwie, była opiekunką więźniów politycznych, znana działaczka społeczna od wielu lat. 13) Rodziewiczówna. 14) Maria Fabianowska, weteranka z 1893 roku. 15) piosł Trystorowa. 16) Wajsbówna. 17) Smosarska. 18) Własiewiczówna. 19) Pola Negri.

Włodawek

(P. Tadeusz Styczyński z Włodawki (św. Antoniego 13a) wybiera:

1) Kiepurę. 2) prem. Składkowskiego. 3) Paderewskiego. 4) gen. Hallera. 5) Własiewiczównę. 6) Jędrzejowską. 7) pułk. Koca. 8) min. Becka. 9) Marsz. Piłsudski.

Kraków

P. Antoni Zygmunt z Krakowa (Czarnieckiego 16) tak prezentuje swych kandydatów:

1) Paderewski, który z Polski nie brał, a dawał i daje. 2) prem. Składkowski, który swą latającą kontrolą nakłania urzędników do wyjątkowej pracy. 3) biskup Franciszek Hodur, który kocha Polskę i jej lud. 4) Zygmunt Żelawski, prawdziwy „bicz Bo —

ży” na rozwielmożoną biurokrację i kartuszkowych kupidynków. 5) prof. Marchlewski, który wielkością swego duszy i serca wykreślił, że go nie dotyczy wyraz „profesor”. 6) Kiepurę (aby się tylko mniej śmiała i w takich pozach nie pozwała się reklamować). 7) Stanisław Zbyszko Cyganiewicz (aby za nasłabane dolarki wystawił w Polsce choć jedną fabryczkę, lub barak dla „jaskiniowców”). 8) uliczny grajek Treter, który gwoli rozweseloni utrapionych różnie nadal bez troski kawały i piosenki o dawnych lepszych czasach i ich powrocie za lat... 44.

Wilno

P. Józef Brodowski z Wilna (Sołtańska 18), rzemieślnik z zawodu, pisze, że wybiera takich, których „zna najszerszy ogół: inteligent, uczony, kupiec, rzemieślnik i z najniższej kategorii szary obywatel”. Oto jego lista kandydatów:

1) Paderewski. 2) gen. Haller. 3) gen. Żeligowski. 4) prem. Składkowski, sumienny gospodarz, czuwający nad całym aparatem powiatowym podpora biednych i bezrobotnych uczestnik walk o niepodległość, troskliwy o porządek i ład w kraju. 5) gen.

Sosnkowski. 6) min. Beck. 7) A. Koc, budowniczy mostu, który by prowadził do zjednoczenia Polaków w miłości i poświęceniu dla Ojczyzny. 8) min. gen. Kaspryski. 9) ks. kard. Kakowski, wzór kapłana katolickiego. 10) Kiepurę. 11) mjr Skarżyński. 12) Smosarska. 13) Pola Negri. 14) Junosza — Stępski, najlepszy artysta filii mowy. 15) Własiewiczówna.

Warszawa

P. Roman Górkiewicz z Warszawy (Radzymińska 109 m. 39) taką zgłosił listę najpopularniejszych:

1) Paderewski. 2) prem. Składkowski. 3) min. Beck. 4) Sieroszewski. 5) Jadwiga Jędrzejowska. 6) Marsz. Piłsudski. 7) Kiepurę. 8) Własiewiczównę. 9) pułk. A. Koc. 10) Rodziewiczównę.

Żerań

P. Władysław Nowicki z Żerania za najpopularniejszych uważa:

1) Gen. Hallera. 2) Paderewskiego. 3) gen. Wł. Sikorskiego. 4) ks. prał. Godlewskiego. 5) ks. metropol. Sapie — he. 6) pułk. Modestelego. 7) gen. Żeligowskiego. 8) ks. bisk. Szlagowski.

(Od Redakcji. Drogi Panie Nowicki! Lista Pańska nie jest kompletna. Nie trzeba nas wnic o to. Jeśli potrafi Pan czytać między wierszami niech Pan to uczyni).

Chylice

Pp. Marian Salamonowski i Tadeusz Gołębiowski z Chylic ułożyli poniższą listę:

1) Rogalski i 2) Drzewiecki, konstruktorzy słynnych polskich skrzydeł RWD. 3) Bajon. 4) kpt. Hynek. 5) Budzyński, speaker Polskiego Radia. 6) Szczepko i Tokko. 7) Kałuża, ojciec piłkarstwa polskiego. 8) Kusociński. 9) Wajsbówna. 10) Paderewski.

Kosewko

P. Kryśia Sieroginówna z Kosewki (woj. warszawskiej), przed stawicielka młodzieży, stwierdza, że „p.p. wychowawcy zapoznają nas z życiem i czynami wielkich i najpopularniejszych ludzi” — wybiera:

1) Marsz. Piłsudski, bojowniczo o wolność. 2) prem. Składkowskiego, obywatela bezrobotnych i niekrywdzonych. 3) pułk. Koca, miłośnika zgody i spokoju. 4) gen. Hallera. 5) Rodziewiczównę. 6) W. Kossaka. 7) Kiepurę. 8) Paderewskiego. 9) Własiewiczównę. 10) Kusocińskiego.

Jutro dalszy ciąg turnieju wyborczego.

Groźna szajka bandycka

odpowiada przed sądem za krwawe rabunki

Przed Sądem Okręgowym w Warszawie stanęła wczoraj szajka 8 zbrojów, którzy pod wodzą zastrzelonego przez policję her — szta Stanisławskiego dokonali w zimie ub. r. szeregu zuchwałych napadów w Warszawie i w miejscowościach podstołecznych.

Akt oskarżenia wylicza całą serię zbrodniczych napadów rabunkowych bandyckiej szajki. Pierwszy napad miał miejsce w Grodzisku. W nocy na 3-ci grudnia ub. r. do mieszkania Henryka Kwapisiewicza wtargnęło sześciu zamaskowanych bandytów. Sterrorizowali go rewolwerami domowników, zrabowali pieniądze, futra i biżuterię.

Po kilku dniach ci sami bandyci napadli w nocy na plebanie w Radziejowicach. Szmerzy plądrujących rabusiów obudzili ze snu ks. Antoniego Zielińskiego, który chwycił za rewolwer. Bandyci zasypali wówczas księdza strzałami. Wywiązała się wzajemna strzelanina. Ksiądz został ranny w pierś.

Następnego dnia groźna szajka przeniosła się na Targówek. Tu do sklepu Kruszewicza wtargnęli czterej zamaskowani bandyci i zawołali: „Ręce do góry!” Właściciel sklepu, ukryty za szafą, wydobyl rewolwer i zaczął strzelać. Bandyci odpowiedzieli strzałami, raniąc Kruszewicza i jego żonę. Sklepiarz oddał siedemnaście strzałów, które zmusiły bandytów do ucieczki bez łupu.

Po drodze padł ciężko ranny herszt bandytów, Witold Jan Stanisławski. Zmarł on w szpitalu, nie chcąc wyjawić nazwiska współników.

Przy zabitym bandycie znaleziono fotografię jakiejś kobiety. Fotografia ta przyczyniła się do wykrycia i likwidacji bandy.

Ustalono, że fotografia należy do Janiny Wielgosz. Od niej trafiono do wszystkich członków szajki. Bandyci schodzili się do „meliny” urządzonej w domu publicznym przy ul. Wali — ców. Właścicielka lokalu nie raz słyszała, jak bandyci, wy —

chodząc na „robotę” mówili: „Nie wiadomo, czy jutro znów się zobaczymy”.

Podczas rewizji u Dawidowskiej znaleziono złoty zegarek, pochodzący z kradzieży u Kwa — pisiewicz, a u innej kobiety złote ruble.

Po za tymi bandyci mają jeszcze na sumieniu cztery inne napady rabunkowe.

Wczoraj przed sądem stanęło 8 bandytów. Są to: Wawrzyniec Nowicki, Lucjan Antoszewski, Jan Nowicki, Stanisław Podlinski, Władysław Kamiński, Romuald Łudowski, Maria Dawidowska i Władysław Sawicki.

Bandyci zasiadają na ławie oskarżonych w otoczeniu silnej eskorty policyjnej. Są to ludzie młodzi, ale bardzo niebezpieczni.

Jeden z nich, Wawrzyniec Nowicki oświadczył sędziemu śledczemu: „Niczego się nie boję i nie mam do stracenia. Do kradzieży się nie nadaję, no został mi tylko fach bandycki. Proces potrwa kilka dni.

Strażackim toporem wymordował rodzinę a następnie rozpruł sobie brzuch i poderżnął gardło!

Mieszkańcy wsi Derewno (pow. słońimski) znajdują się pod silnym wrażeniem potwornej zbrodni. Arkadiusz Łepko zalecał się do młynarzówny,

POMADKI DO UST SZACHA

14.00 Parę informacji. 14.10 Zespół J. zefa Stena. 15.00 Pogadanka aktualna. 15.10 Trzy stulecia w pieśni. 18.00 Melodeklamacje. 18.25 Recital wiolonczelowy. 19.00 Muzyka lekka (płyty). 19.50 Życie kulturalne stolicy. 19.55 Wiadomości sportowe. 22.00 Eksperymentalny Teatr Wyobraźni „Ję — sień”. 22.30 Muzyka taneczna. 23.30 Muzyka rozrywkowa.

Zenaidy Jakubczykówny, która miała w niedzielę 24 b. m. wziąć ślub z jednym z mieszkańców sąsiedniej wsi. Łepko nie mógł pojechać się z myślą, że dostał odkosza i postanowił się zemścić na ukochanej i jej rodzinie.

W niedzielę rano przybył do mieszkania ukochanej, uzbrojony w topór strażacki i przystąpił do swego zbrodniczego dzieła. Przede wszystkim toporem rozpruł głowę matce Zenaidy, następnie rzucił się na łóżko, w którym leżała jej 8-letnia córka Weronika i zadał jej straszny cios w głowę.

W tej chwili Łepko zauważył, że jego ukochana schowała się do szafy. Dobiegł do szafy, kilkoma uderzeniami topora wyrwał drzwi i zadał Zenaidzie 7 strasznych ciosów toporem. Po tym czynie zbrodniarz opuścił mieszkanie Jakubczy —

ków i udał się do sąsiedniej wsi, gdzie przebywał młynarz. Po drodze Łepko spotkał Jakubczykę i jednym ciosem topora rozpruł mu głowę.

Zemściwszy się tak okrutnie na ukochanej i jej rodzinie udał się spokojnie do domu, gdzie rozpruł sobe nożem brzuch a następnie poderżnął gardło.

Ofiary straszliwej zbrodni, Aleksandra Jakubczyka, jego córki Weronikę i Zenaidę, przewieziono natychmiast do szpitala wojkowego w Stonimie, gdzie również przewieziono rannego zbrodniarza. Stan wszystkich jest beznadziejny. Młynarzowa wyzionęła ducha na miejscu.

Prószek od **BOLU GŁOWY**
DLA DOROSŁYCH ZE ZN. FABR.
KOWALSKINA
stosuje się również
PRZY PRZEZIĘBIENIU, GRYPIE i KATARZE

TUDUSZ RYS

DZIEŃ ZAPŁATY

ILUSTRACJA POWIEŚCI O BOHATERSTWIE
MIŁOŚCI I POŚWIĘCENIU

Jadzia w drodze na Syberię znalazła się w pociągu w jednym przedziale z pułkownikiem Iwanowem: pułkownik udawał się do Czelabińska, by odnaleźć swą córkę. Iwanow nie poznał Jadzi.

— To jakaś angielska powieść w przekładzie...
— Ciekawa?
— Tak, bardzo...

Znowu milczenie. Jadzia ukryła swój wzrok w książce. Wydawało jej się, że siedzi na rozżarzonych węglach.

Twarz jej zmieniła się ostatnio: jeśli Iwanow jej dotychczas nie poznał, zapewne nie pozna już.

Ale to sąsiedztwo nie sprawiało jej bynajmniej przyjemności.

Po co, u licha powiedziała mu, że jedzie do Moskwy!

Mogłaby pod protekstem, że wysiada na najbliższej stacji — zejść i przesiąść do innego wagonu...

Ale teraz już musi znieść to do końca...

Widząc, że Iwanow denerwuje się mocno z powodu jej tonu, postanawia Jadzia zmienić taktykę.

W zdenerwowaniu może sobie jednak przypomnieć...

Postanowiła podtrzymać rozmowę i grzecznie zapytała:

— Przepraszam, jak długo stąd jedzie się do Moskwy?

— Trzydzieści sześć godzin... To naprawdę trochę za długo... — powiedział Iwanow. — Ale przypomnijmy sobie, że przed laty jechało się tyleż dni, co teraz godzin...

— A za sto lat może przebędą tą drogę w ciągu tylu minut...

— Dziękuję za taką szybkość... Można kark przy tym złamać...

W tej chwili dziwna myśl zaświtała w głowie Jadzi:

A gdyby podstępem wydołała z jego kieszeni rewolwer... I jednym celnym strzałem w czoło pozabawiła go życia...

Nikt by nie słyszał odgłosu tego strzału...

Ta myśl nie dawała jej już spokoju.

Znalazła się teraz oko w oko z Iwanowem, katem wolności Polski, z człowiekiem, co na swym sumieniu ma śmierć setek bojowników...

Czy wolno jej nie wykorzystać takiej okazji?

Czy może się nadarzyć lepsza okazja?

Ale czy nie zapłaci swym życiem za strzał, który teraz wymierzy w Iwanowa?

Czy wolno jej w ogóle dysponować swoim życiem bez zezwolenia partii?

Co prawda partia od dawna wydała wyrok śmierci na Iwanowa, nikt by jej nie potępił za jej czyn, a raczej wszyscy by ją za to pochwalili...

Ale otrzymała zupełnie inne polecenie, musi wykonać to zadanie, które jej powierzono...

Zamach może nie udać się: Iwanow ma pieskie szczęście, już nieraz zdołał wydostać się w ostatniej chwili z opresji...

Jadzia drży...

Tak chciałaby teraz palnąć mu kulę w łeb, tak byłaby szczęśliwa, gdyby mogła go ukatrupić: kto wie, kiedy nadarzy się druga taka okazja...

Nie może jednak zdecydować się: tak czy nie?

Pociąg pędzi poprzez ugorne pola...

Jadzia spogląda przez okno, a w jej sercu toczy się walka.

— Czy pani stale mieszka w Warszawie? — przerywa znów milczenie Iwanow.

— Nie — odrzekła Jadzia — Stale mieszkam w Paryżu...

— W Paryżu? Co pani powiada! A tam się pani urodziła?

— Nie.

— Z urodzenia jest więc pani Warszawianką?

— A czemu pan tak sądzi?

— Bo warszawianki są wszystkie piękne... Taki klimat jest w Warszawie, że tam się tylko ładne kobiety rodzą...

— Dziękuję bardzo — odrzekła z uśmiechem Jadzia — Ale urodziłam się w Permie...

— A w Paryżu pani z ojcem?

— Tak. Ojciec mój jest wyższym urzędnikiem poselstwa w Paryżu i dlatego tam wyjechał z rodziną... Teraz jadę do mej ciotki...

Iwanow zmienił od razu ton, miał teraz znacznie większy szacunek do swej rozmówczyni, a Jadzia romysłała nad tym, jak tu nie wpakować się w jakieś wierutne kłamstwo, które na jaw wyjdzie.

— Przepraszam panią, jakie stanowisko zajmuje pani ojciec w Paryżu?

— Jest drugim sekretarzem poselstwa...

— Ach, tak. Więc jest dyplomata. — Iwanow

miał wciąż większy szacunek dla Jadzi — A jak jego godność?

— Sperański...

— Zapewne wnuk słynnego Sperańskiego?

— Tak jest.

Nie miała pojęcia, kim był ów słynny Sperański, ale postanowiła ratować się sprytem.

— Ach, więc pochodzi pani ze znakomitej rodziny. Zresztą, przyznam się pani szczerze: gdybym tylko panią zobaczył, od razu poznałem, że pani pochodzi z arystokracji.

Jadzia śmiała się w duchu, myśląc: czekaj, durniu ładnie byś wyglądał, gdybyś domyślił się, kim jest ta arystokratka. Ale głośno dodała:

— Tak, ludzka twarz wszystko mówi, nic nie ukrywa...

Spoglądała przy tym na twarz Iwanowa, o wyrazie mopsa.

— Dziwna rzecz — mówił dalej Iwanow — wydaje mi się czasem, że już panią gdzieś spotkał, że z panią rozmawiał.

— Pani pułkowniku, to się często zdarza... — Dwoje ludzi jest do siebie tak bardzo podobnych...

Razu pewnego wydarzył mi się taki wypadek: byłam z mężem...

— Ach, więc pani jest mężatką? — twarz Iwanowa wykrzywiła się, jak gdyby rozczarował się...

— Oczywiście — odrzekła pewnym siebie głosem Jadzia — A pan przypuszczał, że jestem jeszcze podlotkiem?

— Pani tak młodo wygląda!

— Ech, panie pułkowniku, potrafi pan prawie komplementy. — Jestem już starą kobietą, mam siwe włosy, mam męża i dwóch synów...

— Dwóch synów!

— Tak, panie pułkowniku, i to jeden z nich już uczęszcza do gimnazjum...

— Co pani powiada!... Sądziłem, że pani jest jeszcze bardzo młoda, że nie ukończyła jeszcze pani dwudziestu pięciu lat...

— Cha, cha, cha — roześmiała się Jadzia, ta rozmowa rozbawiła ją naprawdę i postanowiła zapisać z Iwanowa — niech pan jeszcze doda...

— Trzydzieści...

— Jeszcze więcej.

— Trzydzieści pięć...

— Panie pułkowniku, nie dawno ukończyłam czterdzieści lat...

— Nigdybym nie dał temu wiary — powiedział Iwanow — przepraszam panią bardzo, przerwałem pani w środku opowiadania...

— Ach, tak, mówiliśmy o podobieństwie ludzi. Razu pewnego spaceruję z mężem na jednym z bulwarów. Było to rok temu... Nagle ujrzałam mego brata, który był wówczas w Rosji. Biegnę do niego z rozpostartymi rękoma, chcę go objąć, ucałować. Tymczasem mój rzekomy brat zapytuje mnie z przerażeniem, czego sobie życzę...

Powiadam: Sierożka, nie poznajesz mnie...

„Bardzo przepraszam — odpowiada Francuz — nie nazywam się Sierożka, tylko Paul...” Odwrócił się, pomyślał, że ma przed sobą wariatkę i poszedł...

Powiadam panu — opowiadała dalej Jadzia — ten Francuz był podobny do mego brata, jak dwie krople wody. Nawet głos był identyczny!...

Iwanow zaśmiał się.

— Che, che, che, ciekawa historia. Ale ten Francuz był głupi...

— Czemu głupi?

— Mógł się z panią pocałować, a po tym przyznać się, że nie jest pani bratem...

— Nie żałowałabym tego — filuternie odrzekła Jadzia, grając wciąż rolę damy — Mój brat jest bardzo przystojny, ten Francuz był również bardzo przystojny...

— Takie wypadki zdarzają się... Spoglądam na panią i wciąż rozmyślam, kogo mi pani przypomina...

Jadzia zadrżała.

— A jeśli pozna?

Głośno powiedziała.

— Czy przypominam panu jakąś ładną kobietę?

— Oczywiście, bardzo ładną — odrzekł Iwanow komplementem. Zaraz, zaraz... Zdaje się...

Iwanow spojrzał badawczo na Jadzię i rzucił:

— Wie pani, kogo mi pani przypomina? Dlaczego wydało mi się, że panią gdzieś widział?

Jadzia uśmiechnęła się czarująco, by zamaskować niepokój, który ją ogarnął.

— Kogo? — zapytała.

Iwanow odkaslnął i powiedział:

Zapomniałem powiedzieć pani, że jestem szefem ochrony warszawskiej...

— Ach, tak. Sądziłam, że pan jest wojskowy...

— Nie, zajmuję bardziej odpowiedzialne stanowisko. Jestem szefem oddziałów, mających w swej pieczy ład i spokój w Prywiślańskim kraju...

— O, to bardzo odpowiedzialne stanowisko.

— Mieszka pani za granicą, więc nie zdaje sobie pani sprawy jak bardzo Polacy buntują się przeciw nam. To naród szaleńców, który ulega kilku wariatom, co twierdzą, że zdołają oderwać Prywiślański kraj...

— Nie interesuję się polityką — z wdziękiem odrzekła Jadzia. — Te wszystkie sprawy są dla mnie obce, zupełnie obce. Ale miał mi pan pułkownik powiedzieć, kogo panu przypominam?

— No, tak... Jako szef ochrony mam do czynienia stale z przestępcami. Aresztuje się również kobiety... W gronie tych kobiet znam pewną niebezpieczną terrorystkę...

Dalszy ciąg jutro.

PIOTR CHABER A

Wspomnienia szwoleżera

(Okres walk o Niepodległość 1919 - 1920 r.)

Ofensywa Budiennego

Deszcz mży, konie pospuszczały lby na dół, a żołnierze skuleni, zgarbieni siedzą w siodłach jak karykatury. Gdzież na szta postawa? Gdzie dziarska mi na? Gdzie nasza pewność siebie i ochota do boju? Czyżby to ci sami szwoleżerowie którzy szli z żartem na ustach na wroga w bój krwawy? Czyście zapomnieli o tym, żeście — Wilno i Ki- jów też brali!

Wszędzie pierwsi gdzie lała się krew

Niestrudzeni i w boju zuchwali

I na Wodza swego byli czujni

— Precz czarne myśli, szwo-
leżerowie, wytrzymamy dalej,

nie damy się jak dotąd, wróg sil-
ny jest i liczny — lecz my sil-

niejsi zapalem i odwaga! — jesz-
cze dzień, jeszcze dwa, jeszcze
trochę wysiłku i wytrwałości —
a nowa Jutrzenka nam zaświeci!

Pada rozkaz do wymarszu
węc ruszamy stypem naprzód
Deszcz wciąż mży a chłód nam
dokucza. Przemoczone ubranie
przylega do ciała. Jedziemy
chmurni i milczący, konie tylko
chlupią kopytami po rozmokłe-
ziemi.

Maszerujemy tak w niezna-
nym nam kierunku parę godzin
aż wreszcie nad wieczorem za-
trzymujemy się w pewnej dość
dużej wiosce. Stanęliśmy kolum-
ną na wioskowej drodze gdy
tymczasem dowódcy wysłali
kwatermistrzów aby nas rozlo-

kowali na nocleg. Chłodny wiatr
pociąga co chwila i przejmując
dreszczem chłodu nasze prze-
moczone ciała. Stoimy na miej-
scu drecząc nogami i rozciera-
jąc skostniałe ręce.

Wtem okrzyk! — Lewa wol-
na! Odsuwamy się z końmi na
bok pod parkany. Nadjeżdża gru-
pa jeźdźców złożona z żołnierzy
i oficerów, a w pośród nich na
przedzie ukazała się wyniosła
postać Orlicza. Na Jego widok
zabiły nam serca żywiej, zapom-
nieliśmy o chłódzie i zmęczeniu
i mówili wyrwał się nam z
piersi okrzyk.

— Nasz pułkownik Orlicz,
niech żyje!

Orlicz spojrzał na nas, zasalu-
tował i milcząc skinął głową —
a w jego spokojnym oku mro-
po raz pierwszy z życia zabły-
sła łza...

Ten człowiek, rycerz nieustra-
szony, który bez drżenia patrzył
każdemu niebezpieczeństwu w
twarz, na którego jakby z mar-
muru wykutej, spokojnej zawze-
twarzy nigdy ani jeden muskuł

nie drgnął — dziś na nasz wi-
dok, żołnierzy Jego przycię-
tych ogromem naszej ciężkiej do-
li twarz Jego zadrżała ze wzru-
szenia i wdzięczności zarazem.

Przyjechał sztab oficerów z
Orliczem niknąc nam z oczu za
budynkami wsi. Świadomość,
że pułkownik jest z nami doda-
ła nam otuchy. Czuliśmy in-
styktywnie, że gdzie On się
znajduje tam musi być zwycię-
stwo.

Za chwilę dostaliśmy rozkaz
zajmowania kwater. Jednak z
powodu dużej ilości wojska mu-
sieliśmy się lokować na jednej
kwaterze po kilkunastu tak, że
w chatkach niepodobna było się
pomieścić, przeto zmuszeni byli
niektórzy nocować w stodo-
łach, a nawet i obórkach przy
koniach. Nie sprawiałoby to
nam żadnych przykrości, gdyby
nie fakt, że byliśmy przemocze-
ni na deszczu i nie było gdzie
wysuszyć się.

Trudno jednak! Przyzwyczai-
eni do niewygód, chłodu i głó-
du i tym razem pogodziliśmy

się z losem twardej służby fron-
towej.

Nazajutrz dzień wstał rów-
nież pochmurny i dżdżysty. Za-
trzymaliśmy się jeszcze na
miejscu. Rozesłano tylko patro-
le w różne strony i rozstawi-
no wełety i placówki. Nieprzy-
jacieli pewnie z powodu psiej
pogody nie miał ochoty ruszać
się z miejsca i napastować nas.

Po południu deszcz ustał,
ciemne chmury przelatywa-
ły szybko po niebie, rwały
się, odstawiając co chwila ra-
bek błękitu, przez który słońce
rzuciło snopy promieni.

Wysłani we dwóch na wede-
tę za wieś, siedzimy obaj na
wzniesieniu pagórka pod kop-
ką skoszonego żyta, obserwując
położone przed nami pola. Mój
kolega opuścił głowę i zamy-
ślił się po chwili rzekł:

— Kiepsko, bracie, kiepsko!

— Dlaczego? — pytam.

— Bijem się i bijem, a diabłu
wiedzą na co?

(Dalszy ciąg jutro).

Kalendarz dnia

26

Przódzie.

WTOREK.

Ewarysta pap. m.
Rogacjana i Lucja-
na.
Słowiański: Lusto-
sława.
Słońca wsch. 620,
zach. 160.
Księżyc: wschód
23.37, z. 12.53.

HISTORIA FODAJE:

1497 Kłocka króla J. Olbrachta na Bu-
kowina.

1865 Rosjanie wywożą sufragana war-
szawskiego ks. P. Rzewuskiego
na Syberię.

1935 Powrót króla Jerzego do Grecji.

PRZYSŁOWIA:

Październik, gdy grzmot na wscho-
dzie spraw,
Burzy nas wielkich i wiatrów
nabawi.

ZŁOTE MYŚLI:

„Takie bywają Rzeczypospolite, jak-
kie ich młodzieży chowanie”. Wyja-
tek z tekstu fundac. Aktu Akademii
Zamowskiego w Zamósću w 1600 r.

WESOŁE DROBIAZGI:

— Nie masz serca — oznajmił rzeź-
nik, wyjmując serce krowe.

HUMOR WIELKICH LUDZI:

Trzęsła odpowiedź. Głośny aktor
niemiecki Wilhelm Kläger grał raz w
teatrze królewskim rolę Ryszarda III.
Zaraz na początku zauważono, że ar-
tysta jest zupełnie pijany i zatacza się
na scenie. Na pierwszej pauzie na-
padł na niego z wściekłością inten-
dent królewski, wymawiając mu jego
nieprzeżyty stan.

— Ekscelencjo jesteś w błędzie —
mówił mu aktor powoli trzęsliwiejąc.
— Ryszard III jest chwiejnym charak-
terem, chciałem grać wyrazić.

ROZRZUTNIK

— Nie wiem doprawdy, co ro-
bi Maier z pieniędzmi! Wczoraj
był bez grosza i dzisiaj również.

— Jakto, chciał znowu poży-
czyć od ciebie?

— Nie, to ja chciałem poży-
czyć od niego.

Pełna tabela loterii

4-ty dzień ciagnienia 1-ej klasy 40-ej loterii

III ciagnienie

GŁÓWNE WYGRANE.

Stała dzienna wygrana 5.000 zł. na
nr. 150242.

2000 zł. na nry — 57649 57925

5000 zł. na nr — 167526

1000 zł. na nry: — 42632 58356 94684

146448 146371.

500 zł. na nry: — 4663 8842 38262

12279 75273

400 zł. na nry: — 1289 1514520104

25609 33864 60452 40710 104012 108273

146745

200 zł. na nry: — 12651 31972

38928 90215 110669 117820 145218

154651 160790.

150 zł. na nry: — 4127 7722 7747

29451 34572 44060 49900 77566 78950

80106 88824 89711 92124 53228 96967

100609 101381 108505 109558 112824

116039 126211 28443 148146 153477

174394 181708

Wygrane po 100 zł.

1059 2808 3694 4070 5162 648 7231

98 351 8072 466 796 861 9065 109 95

846

10176 348 436 881 926 46 11107 844

12110 714 13085 962 14012 336 533

15129 441 621 749 17050 75 191 531

711 889 18378 513 655 792 43 19597

20155 227 328 40 423 91 594 21237

2002 27662 828 23267 24204 568 25094

256 919 26697 945 27533 28858 29219

709

30259 31762 32272 456 701 33275 528

733 69 34064 632 35007 697 761 36396

75 773 37242 664 845 38286 541 785

40177 41422 632 747 42748 43283 319

5 414 34543 45315 89 533 743 967

758 263 47361 731 43847 48344 929

49429

50260 520 43 841 51099 138 304 545

7 963 53433 799 892 54170 234 475

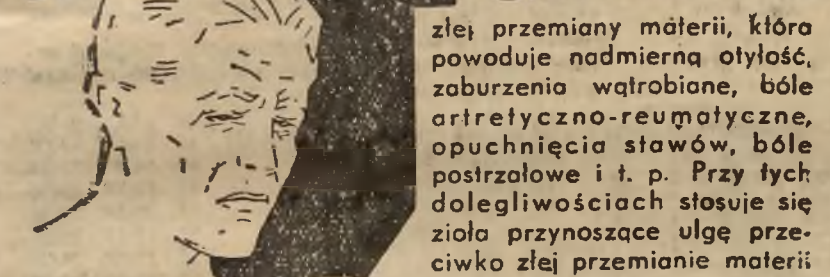
679 55277 635 72 726 896 56006 18 190

747 48 936 57415 643 58240 56 628

3006

60679 856 61262 698 706 12 42 993

NIE PODDAWAJCIE SIĘ CIERPIENIOM

złej przemiany materii, która
powoduje nadmierną otyłość,
zaburzenia wątrobowe, bóle
artretyczno-reumatyczne,
opuchnięcia stawów, bóle
postrzałowe i t. p. Przy tych
dolegliwościach stosuje się
zioła przynoszące ulgę prze-
ciwko złej przemianie materii

Dr. BREYERA nr. 2

DO NABYCIA WSZEDZIE
WYTWÓRNI POLHERBA, KRAKÓW, PODGORZE

Na małej wokandzie...

Nieruchliwy małżonek

czyli: „Kto jest ojcem?”

(A.E.) — Co za spokojne có-
reczkie pani ma! — mówiła pa-
ni Hochsztajnowa do swej są-
siadki, Reginy W. — Póki ja ży-
ję, jeszcze coś podobnego nie wi-
działam. Żeby dziecko, co ma
dwa miesiące, przez całą noc się
nawet nie ruszyło?

Pani Regina spojrzała spod
oka na męża i westchnęła:

— Co dziwnego, pani Hoch-
sztajn? Ona to ma po ojcu. On
też przez całą noc się nawet nie
poruszył!

W pewien czas po tej rozmow-
wie pan Benjamin W. porzucił
swą małżonkę i osamotnioną pa-
ni Regina wytoczyła mu sprawę
sądową, żądając alimentów
dla dziecka.

— Już nie chodzi o pieniądze
— mówiła pani Regina na roz-
prawie — ale gdzie człowiek ma
serce?

Własne dziecko porzucić?
Własną krew? Własną kość?
Kto to robi takie rzeczy? Świ-
nie, łobuzy tak robią!

Z początku, jak poczułam, że
mój stan się z pogorszył, to
podeszłam do tego podłe-
ca i powiedziałam do niego, że

rumieńcem:

— Benjamin... ja czuję się
matką...

To on odwrócił się do mnie z
tyłem i nawet jedno dobre słowo
mnie nie powiedział.

No przyznaj się, ty nikczem-
nik, rzeknij przed pana sędzie-
go: było tak, czy nie było?

Pan Benjamin rozłożył ręce.

— Owszem! Ale co ja miałem
zrobić, proszę pana sędziego?
Ona się poczuła matką, tak by-
ło. Ale ja się nie poczułem oj-
cem!

O, jest tu świadek pani Hoch-
sztajnowa, której moja Regina
mówiła, że ja przez całą noc się
nawet nie poruszę. O wiele tak,
to skądże to może być moje dzie-
cko, się pytam?

Pani Regina obrzuciła męża
pogardliwym spojrzeniem.

— Zaraz to pana sędziego wy-
jaśnię — rzekła. — Ja prawdę
Hochsztajnowej mówiłam. On
rzeczywiście przez całą noc le-
ży, jak kawał drewna. Ale z ra-
na to się czasem poruszy.

Sąd przyznał dziecku alimen-
ty w wysokości 40 złotych mie-
siecznie.

62390 713 32 63574 658 745 64405 6527

490 599 66282 387 627 826 97 67302

478915 68 6957 69260 627 717

70995 71121 359 765 72538 73598 686

772 74093 554 793 76055 77082 422

79776

80569 81184 796 994 82654 83001

359 84931 85065 132 292 523 788 820

87080 293 331 582 88175 402 686 935

69319

90058 865 91006 211 71 689 779 898

92911 25 93317 94122 210 772 95283

483 777 892 96338 539 97167 424 757

99152

120285 398 101393 756 102012 251 41

103172 104536 855 105226 469 676 730

107168 250 777 108070 321 705 56

109338 425 33 94 668

110110 613 988 111195 341 112637

875 113158 114691 115235 410 502 973

116110 145 117092 506 27 861 924

118108 559 743 903 44 119639 778 833

120241 307 47 648 121067 340 569

947 122208 123027 160 788 124827 31

125078 350 126769 127842 128316 735

131231 630 133060 389 134122 209

135319 146251 714 133060 389 136319

137382 138373 139763

141234 421 142409 602 143758 14458

145169 696 146018 616 27 147034 38

233 148308 54 697 982 149212 469 891

150463 151103 19 728 855 87 152015

144 638 905 153148 154032 321 876

158291 741 159437 686 956

160150 530 637 161705 964 162745

85 163138 164333 44 452 775 165479

734 166322 909 166323 31 909 167055

395 528 168211 368 169423 513

171458 771 173368 791 961 173177

201 174287 538 754 907 175230 82

176634 995 177530 999 178007 179073

176 225 330 57 585 795

180313 18 599 776 78 181659 808

182220 471 523 833 183014 163 306

645 857 184089 457 885 954 185502 815

187196 545 629 188383

190536 192407 908 72 193966 194663

587 607 28 721 1287 5554 51 2001 17

489 3536 847 4279 664 859 902 5336

483 6014 537 900 28 54 7732 8076 291

380 506 7842 902 9 9054 367 441 701

824.

10149 81 222 373 483 654 11078 107

257 90 764 950 82 12383 729 800 13019

162 257 500 61 754 14169 709 915

15023 168 482 768 861 16979 17017 176

963 91 8071 08 442 839 19043 363 676

715 911 89.

20033 428 789 21394 778 22021 273

524 44 741 23269 347 982 24243 94 389

605 27 750 950 96 5119 604 26262 67

467 27066 69 364 633 81 28278 389

29303 36 491 681 906

3007 13 457 582 940 31148 441 657

772 902 32183 225 323 453 699 34113

416 551 712 16 965 35075 759 897 989

36430 507 659 73 834 37066 166 581 82

640 38066 384 471 622 962 39187 268

487 507 44 615

40667 41076 976 42092 254 69 83 460

69 801 28 43171 284 487 552 42423 52

482 506 3 72 27 77 5552 903 92 46506

935 47255 314 820 904 33 48394 472

49373 477

50015 53495 559 725 51070 236 314

414 536 805 79 82 52146 93 320 441

81439 657 740 843 69 920 54024 298

56058 282 383 570 657 998 58369

59753

60888 61995 62006 325 677 948

63212 489 667 851 922 64252 501 6 13

879 65068 431 41 566 620 71 928 66718

67074 221 338 417 62 561 49 52 969

68172 434 41 533 70 77 679 69189 216

445 675 762 886

70037 40 635 707 48 812 72536 641

73787 74903 76351 902 77423 710 930

78168 206 447 696 732 79172 477 933

91

80011 56 509 649 928 81349 570 710

92319 61 83356 472 652 84068 151 309

462 596 631 85403 85 97 579 907 83

86297 692 713 87160 586 619 802 19

98128 302

Kronika sportowa

Czarni (Poznań) mistrzem Polski W hokeju na trawie

POZNAN. W Poznaniu odbył się rozgrywki finałowe o mistrzostwo Polski w hokeju na trawie. Do rozgrywek zakwalifikowały się dwa zespoły z Poznania, po jednym z Gniezna i Ślaska.

Drużyny powitał na stadionie na Łazarzu prezes PZHT, wygłaszając okolicznościowe przemówienie, a orkiestra wojskowa odegrała hymn narodowy. Bezpośrednio po tym rozpoczęły się rozgrywki na dwóch przyległych boiskach, doskonale przygotowanych do gry.

W półfinałach Wojskowy Klub Sportowy (Poznań) uzbierał ze Stellą (Gniezno) wyniki

1:1 (0:1). W pierwszej części meczu wskutek zderzenia dwaj gracze Paczkowski (WKS) i bramkarz Stelli doznali poważnych kontuzji i musiano ich przewieźć do szpitala na opantrunk, po czym powrócili w drugiej połowie do gry.

W drugim półfinale Czarni (Poznań) pokonali kl. Siemianowice (Śl.) 2:0 (0:0).

W dodatkowej rozgrywce półfinałowej WKS pokonał Stellę z Gniezna 1:0, uzyskując bramkę ze strzału Busza. Dzięki temu zwycięstwu WKS zakwalifikował się do walki o tytuł mistrza.

W walce o trzecie miejsce

Stella pokonała Siemianowice Śl. 1:0 (1:0), jedyną bramkę zdobył w 6 min. Maciejak.

Spotkanie finałowe z WKS zakończyło się wynikiem 0:0, 0:0, 0:0 i 2:0, decydujące spotkanie o tytuł mistrza Polski dało wynik dopiero po dwukrotnym przedłużeniu. Gra zespołów była równorzędna. Jednak na drużynie WKS znać było przemęczenie dogrywką poranną ze Stellą.

Bramki dla Czarnych uzyskali Adamski i Kasie. Czarni w ten sposób po raz pierwszy zdobyli tytuł mistrza Polski, 2) WKS, 3) Stella, 4) Siemianowice.

Cracovia-Ruch 4:2 Juniorek Zastawniak strzelił 3 bramki

KRAKÓW. — Oczekiwane z wielkim zainteresowaniem zawody ligowe Cracovia — Ruch zakończyły się zasłużonym zwycięstwem Cracovii 4:2 (2:1).

Zawody powyższe wywołały w Krakowie kolosalne zainteresowanie gromadząc około 3 tys. widzów, w tym wielu sławaków. Ze względu na wielką wagę wyniku dla Cracovii, której ewent. porażka przekreśliła by jej szanse do tytułu mistrza Ligi napiecie na widowni było olbrzymie. Dla Ruchu zawody powyższe były sławką o tytuł wicemistrza i ewent. supremacji piłkarstwa śląskiego nad krakowskim.

Sam przebieg gry dostarczył widzom wiele emocji. Zwycięstwo Cracovii było w pełni zasłużone i mogło być cyfrowo nawet wyższe.

Był to jeden z najlepszych meczów tej drużyny w bież. roku. Pewnego rodzaju bohaterem nazwać by można debiutanta w ataku juniora Zastawniaka (brał udział w zespole Cracovii w turnieju juniorów o mistrzostwo Polski), liczącego zaledwie lat 15, który zdobył ostrogi napastnika, strzelając 3 bramki, co na pierwszy występ

w drużynie ligowej jest swego rodzaju rekordem. Poza tym drużyna Cracovii grała bez słabych punktów.

Bramki zdobyli: Zastawniak (3), Góra, dla Ruchu: Peterek, Wiechoczek.

WISŁA PRZEGRYWA Z POGONIĄ 0:1

LWÓW. — We Lwowie rozegrany został w niedzielę ostatni w tegorocznym sezonie mecz ligowy. Przeciwnikiem Pogoni była Wisła, która została pokonana 1:0 (1:0).

Przebieg meczu był dość ciekawy, mimo, że rozegrany został w czasie silnej wichury. Gra była w sumie zupełnie równorzędna. W obu drużynach najlepszą formę osiągnęły ataki, natomiast słabo wypadły linie pomocy.

WARTA GROMI ŁKS 7:0

POZNAN — W Poznaniu odbył się przy pięknej pogodzie ostatni w tym sezonie mecz ligowy pomiędzy ŁKS a Wartą, zakończony wysokocyfrowym zwycięstwem Zielonych w stosunku 7:0 (2:0). Gra obu drużyn była żywa, interesująca i stała na wysokim poziomie.

Sensacje z różnych dziedzin

Na stadionie Wojska Polskiego w Warszawie rozegrany został towarzyski mecz litowych drużyn Warszawianki i Polonii. Zwyciężyła Warszawianka w stosunku 2:1.

Do przerwy prowadziła Polonia 1:0.

REKORD POLSKI NA ZAWODACH LEKKOATLETYCZNYCH W KATOWICACH.

KATOWICE. W niedzielę w Katowicach odbyły się zawody lekkoatletyczne, będące oficjalnym zakończeniem tegorocznego sezonu na Śląsku.

Na specjalną uwagę zasługują wyniki w rzucie młotem. Pierwszych trzech zawodników przekroczyło 40 metrów, przy czym Kocot z Sokola Tur. Górn. w rzucie parzą o 2 metry lepszy od rekordu Polski Węglarczyka.

DRUGA PORAZKA I. K. P. W MISTRZOSTWACH BOKSERSKICH ŁÓDZI

ŁÓDŹ. W Łodzi rozegrany został mecz bokserski o drużynowe mistrzostwo Łodzi pomiędzy I.K.P. a Wimą. Mecz ten zakończył się nieoczeki-

wana przegrana mistrzowskiego zespołu Łodzi — I.K.P. w stosunku 7:9.

Jest to druga z kolei porażka I.K.P. Spowodowała ona utratę szans na zdobycie mistrzostwa w bież. roku.

ORKAN ZWYCIĘŻA WARSZAWIANKĘ W BOKSIE.

Spotkanie bokserskie o drużynowe mistrzostwo Warszawy w kl. B pomiędzy Orkanem a Warszawianką wygrał Orkan w stosunku 9:7.

MAKABI — FORT BEMA 11:5

W meczu o mistrz. drużynowe bokserskie Warszawy Makabi pokonała Fort Bema 11:5, a Polonia — Legię 10:6.

Francja zwyciężyła mistrza świata

Revelacyjny biuletyn z kraju i zagranicy

PARYŻ. W ramach wystawy światowej odbył się w Paryżu międzynarodowy turniej koszykówki z udziałem Łotwy, Francji, Niemiec, Szwajcarii, Anglii, Belgii, Holandii i Luksemburga.

W niedzielę rozegrany został finał pomiędzy Francją i Łotwą, zakończony sensacyjnym zwycięstwem Francji nad mistrzem świata — Łotwą 25:24, do przerwy prowadzili Łotysze w stosunku 19:7.

SOLDAN DOSTAŁ POSADĘ

Sekretariat Cracovii informuje nas, że starania o zatrudnienie Soldana w Krakowie powiodły się. Soldan otrzymuje

Francja zwyciężyła mistrza świata

Revelacyjny biuletyn z kraju i zagranicy

posadę w Muzeum Miejskim i dzięki temu Kraków zatrzyma świetnie zapowiadającego się biegacza.

Jak wiadomo, Soldan miał się przenieść do Warszawy, gdzie miał obiecaną posadę.

MISTRZOSTWA ŚLĄSKIEJ LIGI OKRĘGOWEJ

Niedzielne rozgrywki o mistrzostwo ligi śląskiej dały następujące wyniki:

KS Chorzów — KS Policjny Katowice 4:1 (1:0).

Słowian Katowice — Concordia Knurów 7:3.

Naprzód Lipiny — Czarni Chropczów 2:1 (1:1).

06 Katowice — Slavia Ruda 5:2 (3:2).

W tabeli prowadzi Śląsk Świętochłowice — mając równy stosunek punktów 7:1, z Naprzodem z Lipin.

CZECHOSŁOWACJA BIJE AUSTRIĘ 2:1.

PRAGA. W Pradze Czechosłowacji wobec 35.000 widzów odbył się mecz piłkarski Czechosłowacja — Austria, zakończony zwycięstwem Czechosłowacji 2:1 (0:1).

Czechosłowacja z uwagi na czekające ją ciężkie mecze w Londynie i w Glasgowie, wystawiła w reprezentacji kilku młodych zawodników, którzy wypadli bardzo dobrze.

PRAGA BIJE WIEDEN.

WIEDEN. W Wiedniu wobec 11.000 widzów odbył się mecz międzymiastowy Wiedeń — Praga. Czesi i tu odnieśli zwycięstwo 1:0 (1:0).

RUMUNIA PRZEGRYWA Z WĘGRAMI.

BUKAREST. Drugie reprezentacje Rumunii i Węgier rozegrały w Bukareszcie mecz międzymiastowy. Zawody rozstrzygnęły na swoją korzyść Węgry 3:0 (2:0).

AUSTRIA PRZEGRYWA Z NIEMCAMI.

Mecz piłki ręcznej Austria — Niemcy rozegrany wobec 20 tys. widzów zakończył się zwycięstwem Niemiec 17:5 (10:0).

Był to 29-ty mecz reprezentacji Niemiec.

Niebywałe kłopoty filmowców

Amerykański Związek Producentów Filmowych postanowił ostatnim posiedzeniu postanowił przed początkiem każdego filmu komunikować, że akcja jak i nazwiska bohaterów filmowych nie mają żadnego związku z rzeczywistością. W ostatnich czasach amerykańskie wytwórnie już często dawały tego rodzaju zapewnienia, ale teraz idąc za radą swoich doradców prawnych, postanowili opracować specjalną formułę prawniczą i ogłaszać ją przed rozpoczęciem każdego filmu.

Do tego kroku skłonił wytwórnię cały szereg nieporozumień i procesów, które zazwyczaj przegrywały wytwórnie. Jest bowiem prawie że niemożliwym wynaleźć takie nazwiska, które by nie spotkało się na obszarnym terytorium Stanów Zjednoczonych. Gdv Walt Disney stworzył swoją Mickey Mouse, z pewnością nie wiedział, że w Stanach Zjednoczonych istnieje obywatel o podobnym nazwisku.

Mister Mickey Mouse, który mieszka w jednym z miasteczek w Kalifornii, dowiedziawszy się

Cracovia prowadzi wciąż w tabeli

Niedzielne mecze o mistrzostwo ligi nie wyjaśniły jeszcze, kto zdobędzie tytuł mistrza Polski. Cracovia dzięki zwycięstwu nad Ruchem umocniła się na pierwszym miejscu, ale równocześnie ukończyła już wszystkie rozgrywki i musi czekać biernie na dalszy rozwój wypadków. Do tytułu mistrza kandyduje poza Cracovią, jeszcze AKS, który ma przed sobą dwa mecze.

Cheąc zdobyć tytuł mistrza, AKS musi uzyskać przynajmniej trzy punkty, względnie dwa punkty, ale bardzo wysokim stosunku cyfrowym.

Rozstrzygnięcie prawdopodobnie

padnie dopiero na ostatnim meczu ligowym.

U dołu tabeli spadek Garbarni został już rozstrzygnięty przez zwycięstwo Pogoni nad Wisłą.

	gier	pkt.	st. br.
1) Cracovia	18	26:10	43:16
2) AKS	16	24:8	35:16
3) Ruch	18	23:13	46:29
4) Warta	17	20:14	35:33
5) Wisła	17	17:17	31:21
6) Pogoń	17	17:17	24:23
7) ŁKS	18	16:20	36:39
8) Warszawianka	17	16:18	31:42
9) Garbarna	18	15:21	28:39
10) Dąb	18	0:36	0:54

Porażka Polski w Szczypiorniku

W Sibiu (w Rumunii) rozegrany został międzypaństwowy mecz w Szczypiorniku pomiędzy reprezentacjami Polski i Rumunii. Zwyciężyła Rumunia w stosunku 10:8 (5:5).

Za kordonem

gran czym

BERLIN. — Niemcy — Norwegia 3:0.

RZYM. Ferencvaros (Budapeszt) — Lazio 5:4. Piola zdobył 4 bramki. Mecz ten zadecydował o zdobyciu Mittropacup przez Ferencvaros.

Warta — HCP 10:6

POZNAN. W Poznaniu odbył się mecz bokserski pomiędzy Wartą a HCP, zakończony zwycięstwem Warty w stosunku 10:6, o mistrzostwo drużynowe okręgu poznańskiego. Mecz rozegrany w fatalnych warunkach wykazał poziom przeciętny.

Strzały w Królewskiej Górze

1 osoba odniosła rany

Wczoraj w nocy mieszkańcy letniska Królewska Góra (gm. Skolimów), zaalarmowani byli odgłosami kilku wystrzałów rewolwerowych, jakie rozległy się przy zbiegu Al. Prekiera i ul. Szkolnej.

Na odgłos strzałów nadbiegli będący w obchodzie post., który ujrzał leżącego mężczyznę ranego i drugiego, który usiłował zbiec. Policjant zatrzymał uciekającego, po czym zajął się ranym. Był to — jak się okazało — Zygmunt Cywiński, (Wilcza 54). Powracał on w towarzystwie z maszą Okrasy, (wieś Chylce) z libacji, która odbywała się w mieszkaniu J. Pleszczyńskiego w Królewskiej Górze.

W drodze wyniku sprzeczka. W pewnej chwili Cywiński zaczął uciekać, Okrasa zaś pogonił za C. i dał do niego kilka strzałów.

Pierwszej pomocy rannemu udzielił lekarz prywatny, stwierdzając 2 rany postrzałowe prawego ramienia i lewego płuca.

Po opatrunku, C. w stanie ciężkim, prywatnie Pogotowie przewieziono do szpitala Dz. Jezus.

Sprawcę postrzału, Okrasę, po odebraniu rewolweru, osadzono w areszcie na posterunku w Skolimowie. Policja prowadzi dochodzenie, celem ustalenia przyczyny krwawego zajścia.

CZYTAJCIE
„WESOŁE WIADOMOŚCI”
CENA 10 GR.

KONRAD RYLSKI

MŚCICIEL

PRAWDZIWE DZIEJE SŁAWEJ ZBOJNIKA
DOBROCZYŃCY BIEDNYCH I POKRZYWDZONYCH

Było to w czasach przedwojennych. Bogaty kupiec warszawski, Antoni Ogiński, nabył szyb naftowy na Kaukazie i przeniósł się tu z całą rodziną. Tu spotkało go wielkie nieszczęście: porwano jego ukochaną jedynaczkę, Martę. Wszelkie poszukiwania nie dały żadnego rezultatu, dopiero po miesiącu Ogiński otrzymał list od niezanego mu Selim - Chana, żądającego okupu za Martę. Gdy Ogiński żądany okup złożył, córka wróciła do domu. Niedługo jednak mógł się nią cieszyć Ogiński. Marta była wciąż smutna, zadumana, i po paru dniach pibytu w domu uciekła nagle od rodziców, posyłając im dopiero po pewnym czasie list, wyjaśniający przyczynę tej ucieczki.

Z listu tego dowiedział się Ogiński, że jego córka pokochała głęboką miłością herszta bandy zbrojeckiej, Selim-Chana, który nie był wcale zwykłym zbrojem, lecz mścicielem krzywd ludzkich i uciśnionych. Porywał ludzi bogatych, a otrzymamy od nich okup rozdawał głodującym, nieszczęśliwym góralom.

Marta opuściła dom rodziców i poszła w góry, aby odszukać Selim - Chana i dzielić — przy jego boku — jego smutki i radości.

Ogiński postanowił więc sam odszukać córkę. Przebrany za Czeceńca, udając głuchoniemego, gdyż nie znał mowy czeceńskiej, powędrował w góry dla odnalezienia ukochanej jedynaczki.

A teraz, zanim będziemy kreślić dalsze dzieje Marty i Ogińskiego, opowiemy, w jaki to sposób Selim-Chan został mścicielem krzywd biednych i uciśnionych.

Selim-Chan w młodości był tylko ubogim pastuchem, Selimem. Jeszcze jako młody prawie chłopiec przebił kindżalem oficera, gdy ten rzucił się na piękną żonę Selima, Dżehitę, by ją wziąć przemocą.

Po tym jego czynie żołnierze spłądowali chatę Selima, zamienivszy ją w kupę gruzów, uprowadzili gdzieś piękną Dżehitę, a w końcu schwytali i samego Selima, który się przez pewien czas ukrywał w górach.

Selim został skazany na dwadzieścia lat katorgi. Już na Sybirze, dokąd został zesłany, dowiedział się przypadkowo o losach swojej nieszczęśliwej żony.

Komendant policji trzymał ją przemocą u siebie w domu przez pewien czas, a potem wypędził. Znalaziono ją później utopioną w stawie.

Na Sybirze Selim pracował ciężko w kopalni wraz z innymi katorżnikami, znosząc okrutne znęcanie się dozorców więziennych.

Selim palił pragnieniem pomśzczenia krzywd Dżehidy i kochał plany ucieczki. Udało mu się wreszcie w ogromnie pomysły sposób — (jako „nieboszczyk” został wywieziony w trumnie) — uciec z katorgi.

Selim przybył po długiej, uciążliwej wędrówce o głodzie i chłdzie do miasta Grozny, by nasycić wreszcie swoje pragnienie zemsty za niehumanne wprost męki Dżehity.

Demianko siedział podchmielony w swoim pokoju, oczekując „wizyty” uroczej żony ewego przyjaciela. Zamiast młodej kobiety „wizyta” Demance złożył tego wieczoru Selim, uzbrojony w dwa rewolwery. Selim obozwładził służącego i zmusił Demiankę do napisania oświadczenia: „Jestem wyrzutkiem społeczeństwa i zasługuję na śmierć”, — założył pętlę na szyję komendanta policji.

Demianko zawiśł na sznurze. Selim patrzył chwilę parę na swoją ofiarę, a po tym szczyrymkiem przeciął sznur.

Demianko już bez przytomności upadł na ziemię.

Nagle dał się usłyszeć dzwonek u drzwi.

Selim przystanął z szeroko rozwartymi oczyma, namysławiając się, co począć teraz.

Potem przeszedłszy wszystkie pokoje, zbliżył się do drzwi wejściowych.

Selim był zupełnie spokojny, chociaż zdawał sobie doskonale sprawę z niebezpieczeństwa, które mu groziło.

Był wierny swojej przysiędze: skończył raz na zawsze z uczuciem strachu...

Zbliżył się do drzwi i zapytał: — Kto tam?

Usłyszał kobiecy głos: „Proszę otworzyć, to ja, Warwara Aleksiejewna”. Selim ukrył rewolwery w kieszeniach i otworzył drzwi.

Weszła niska, okrągła, o pełnej postaci damulka, z rumianymi, jak dojrzale jabłuszka, policzkami.

Ponieważ w korytarzu było ciemno, nie mogła zauważyć związanego sługi, który tam leżał na podłodze. Sądziła więc, że człowiek, który jej otworzył drzwi, jest właśnie służącym Demianki.

— Czy pan jest w domu? — zapytała.

— Tak, w domu... — odpowiedział Selim, zakrywając sobą leżącego sługę przed wzrokiem kobiety. — Proszę panią! — wskazał jej wejście do dalszych pokoi.

Gdy tylko okrągłutka, o pełnych kształtach damulka przestąpiła próg następnego pokoju, Selim otworzył drzwi, wyjął klucz i zamknął mieszkanie od zewnątrz. W ten sposób zabezpieczył się przed ewentualną pogonią damulki. Po chwili Selim był już na ulicy.

— Selimie, zanadto zmiało ci serce, skoro uwolniłeś tego parszywego psa z pętli... — robił sobie po tym wyrzuty. — Uszanowałeś życie nędznika! A może wrócić się tam? Może „wykończyć” tego komendanta policji?...

Selim nie myślał nawet o tym, że powrót do domu Demianki oznacza pewną porażkę. Jest tam przecież teraz damulka, którą sam wpuszcł do mieszkania. Na pewno podniosła krzyk, zobaczywszy leżącego bez przytomności Demiankę.

Selim zastanawiał się chwilę: wrócić, czy nie wrócić? Potem machnął ręką i poszedł dalej przed

siebie. Selim poszedł w góry... W umyśle jego powstał wielki plan...

**

Gdy damulka weszła do ostatniego pokoju i ujrzała na podłodze Demiankę z pętlą na szyi — pobiegła natychmiast z powrotem w dzikim, panicznym strachu.

— Ratuje! — krzyczała ochryplym głosem.

Wbiegłszy na korytarz, zauważyła dopiero teraz leżącego na ziemi, związanego sznurami człowieka. Leżący charczał ciężko. Kobieta zaczęła szarpać drzwi, krzycząc dziko. Widząc, że drzwi są zamknięte na klucz, kobieta rozwarła okno i zaczęła tak przeraźliwie wrzeszczeć, że wkrótce cała ulica była pełna ludzi.

Przed wszystkim zbiegli się wszyscy lokatorzy tego domu, zaczęto walić w drzwi i wołać: „otwórzcie!”

— Zamknięto drzwi z zewnątrz! Wyważcie je! — zalamywała ręce damulka, łkając spazmatycznie.

W chwilę później drzwi były wyłamane. Do mieszkania wbiegła cała masa ludzi. Przed wszystkim uwolniono służącego z więzów i wyjęto szmatę z jego ust, którą mu Selim wpakował

— Czy pan jest w domu? — zapytała.

Służący urywanym, ledwo dosłyszalnym głosem opowiedział, że człowiek w stroju Czeceńca wszedł do mieszkania, związał go i zakneblował mu usta.

Więcej służący nie umiał opowiedzieć. Omdlał z przerażenia i nie słyszał nic z tego, co się działo w ostatnim pokoju... Z omdlenia wyrwał go dopiero krzyk damulki.

Nie łatwo było ocucić Demiankę. Wezwany lekarz stwierdził, że na skutek przeżytego strachu, Demianko postradał zmysły.

Gdy go doprowadzono do przytomności, u Demianki rzeczywiście wystąpiły symptomy obłędu. Mówił coś od rzeczy i nie przestawał krzyczeć:

— Nie wpuszczajcie go do mnie! On chce mnie powiesić! Precz Precz!... — Nie pomogły żadne perswazje i tłumaczenia: Demianko wciąż był pewien, że stoi przed nim morderca, i nie dopuszczał do siebie nikogo.

Nie było innej rady: musiano odwiedzić Demiankę do zakładu dla umysłowo chorych.

Sędzia śledczy nic z niego nie mógł wydobyć, ani kto był napastnikiem, ani czy sznur sam się przerwał, czy też napastnik przeciął go w ostatniej chwili.

Przed wszystkim podejrzenie padło na służącego. Zaareztowano go, chociaż ten Bogu ducha winien człowiek przysięgał na wszystkich świętych, że nie ma nic wspólnego z tą napaścią. Czy mógłby się w takim wypadku sam związać sznurami?

Jego przysięgi nic, rozumie się, nie pomagały i nie wypuszczano go z aresztu.

W parę dni później pomocnik komendanta policji, który zastępował Demiankę, otrzymał pocztą list następującej treści:

„Szanowny Panie! Ostrzegam Pana, że o ile pójdzie Pan w ślady Demianki, skończy Pan, tak jak i on z szyją w pętli...”

Nie będę się cackał z nędznikami i wyrzutkami społeczeństwa. Zemsta moja osiągnie każdego, kto będzie krzywdził ubogich i ciemężonych, a przede wszystkim każdego, kto skrzywdzi moich braci z gór. Załączam do mego listu oświadczenie Demianki. Jak pan widzi, Demianko sam przyznaje, że jest wyrzutkiem społeczeństwa i zasługuje na rozstrzelanie, jak parszywy pies. Dziwi Pana zapewne, że Demianko pisał w ten sposób, ale nie zaprzecz Pan jednak, że załączona kartka jest pisana jego ręką.

Czy wie Pan, kim jestem? Imię moje — Selim. Teraz nazywają mnie już Selim-Chanem. Jestem tym, który uciekł z Sybiru. Uciekłem po to, żeby się zemścić na Demiance, który zgładził moją żonę i dziecko... Od dzisiejszego dnia poczyniłem moje karzące ramię nie oszczędzi nikogo, kto w jakikolwiek sposób wyrządzi krzywdę góralom.

Pamiętajcie o tym!

Selim - Chan.”

Gdy pomocnik komendanta policji przeczytał ten list, mina mu zrzedła, a po tym wpadł w bezzilną złość.

— Taka bezczelność! Taka bezczelność!... — krzyczał.

Zadzwoił natychmiast do wszystkich komisaratów, na wszystkie posterunki policji i rozkazał:

— Bezczelny napastnik na komendanta policji, Demiankę, musi być schwytany w przeciągu 24 godzin! Żadnych tłumaczeń, moi panowie! Ten niebezpieczny bandyta musi się znaleźć w moich rękach w przeciągu 24 godzin, zrozumiano?!

Pomocnik komendanta policji porozumiał się również z sędzią śledczym i pokazał mu list Selim-Chana wraz z dołączonym oświadczeniem Demianki.

— Taki beczelny napad... to niesłychane! Coś podobnego nie zdarzyło nam się jeszcze! — sędzia śledczy był wzburzony. — Policja źle funkcjonuje. Byłoby największym skandalem, gdyby ten pies nie był schwytany w przeciągu 24 godzin!...

Ale ani po 24 godzinach, ani po 24 dniach, ani nawet po upływie 3 miesięcy nie schwytano Selim-Chana. Wszelki trud i starania policji były nadaremne.

Selim-Chan osiadł głęboko w górach, daleko od jakiegokolwiek siedziby ludzkiej, tam, gdzie orły zakładają swoje gniazda, i zaczął nowe życie, życie, które imię jego uczyniło sławnym nie tylko na Kaukazie, ale na całej ogromnej połaci dawnego imperium carskiego.

Od tego dnia rozpoczęły się, tłumiające dech w piersi, fascynujące wydarzenia w burzliwym życiu Selim - Chana.

Dalszy ciąg jutro.

Ponieraj L.O.P.P.

„Biali” Murzyni i „zieloni” Chłńczycy

Zgoła fantastycznie brzmią wywody profesora H. G. Parkera, który przed kilkoma dniami wygłosił odczyt na amerykańskim uniwersytecie Hawarda. Uczony wyraża przypuszczenie, że nie tylko istnieje wydzielenie wewnętrzne gruczołów, ale również i nerwów. Uczony przeprowadził badania nad rybami i zdołał uzyskać „homon nerwowy” z substancji nerwowej ryb. Profesor Parker nie zadowolili się jednakże tym wynikiem. Chciał stwierdzić, jaki wpływ wywiera ten „homon

nerwowy” na organizm rybi. Wstrzyknął więc wydzielinę nerwową z ryby jednostajnie szarej rybom o plamach na grzbiecie. Skutek tego zabiegu był oszamiający: plamy znikły z grzbietu ryb.

Uczony jest więc zdania, że istnieje pewien związek między wydzielinami nerwowymi a kolorem skóry. Jest więc możliwe, że w przyszłości będzie można, korzystając z hormonów nerwowych zwierząt, zmieniać dowolnie kolor skóry ludzi. W zabiegach tych będzie moż-

na posuwać się daleko, że nie tylko Murzyna będzie można przekształcić na białego, białego na Murzyna, ale również uzyskać nowe kolory skóry. Zda niem uczonemu w przyszłości będą również istnieli ludzie zieloni, niebiescy, pomarańczowi i tak dalej. Każdy będzie mógł przyjąć kolor skóry, jaki mu się najbardziej podoba.

Czy są to tylko fantastyczne wnioski, czy też teoria ta da się przeprowadzić w praktyce okaże się w przyszłości.

Z TEATRU IM. SŁOWACKIEGO

Wtorek: „Millioner“.

REPERTUAR KIN:

ADRIA: „Ziemia błogosławiona“
 APOLLO: „Trójka hultajska“
 ATLANTIC: „Z miłości niedostatecznie i „Królowa lodu“.
 BAGATELA: „W cieniu u samotnej soseny“ i rewia
 PROMIEN: „Boccacio“.
 STELLA: „Burlak z nad Wołgi“
 SZTUKA: „Detektyw z Honolulu“
 SWIT: „Mały czarodziej“
 UCIECHA: „Atak o świcie“
 WANDA: „Czar cyganerji“

Radio

Wtorek, 25 października

Godz. 11.40 Muzyka z płyt; 13.45 Pogadanka dla pań: „Każdy może kulturalnie mieszkać“; 13.55 Koncert rozrywkowy z płyt; 14.45 Wiadomości bieżące; 14.50 Yehudi Menuhim gra, płyty; 15.05 Czy wiecie, że...; w opracowaniu dr. Jana Reguły; 15.25 Lokalne wiadomości gospodarcze; 18.10 Lokalne wiadomości sportowe; 18.15 Koncert rozrywkowy w wykonaniu Steny Link-Darcekiej (sopran) i Róży Freundlichowej (akompaniament) uzupełniony płytami; 18.55 Program na dzień następny; 23.00 Z Warszawy II: Muzyka taneczna.

TYLKO w jedynej pralni

„PERŁA“

10 gr. Pranie kołnierzyka 10 gr.

Czyszczenie ubrania

ZŁ 3.50

Czyszczenie snłni

ZŁ 2.—

Centrala: Kraków, Wolnica 8
Filia: Wrzesińska 1

NAPAD NA SĘDZIEGO

Na ul. Chorażczyzny we Lwowie na wracającego do domu sędziego grodzkiego dr. Włodzimierza Sieleckiego napadło paru opryszków, którzy pobili go dotkliwie.

ZAMORDOWAŁ NARZECZONĄ

Sąd w Radomsku rozpatrywał sprawę Władysława Urbańskiego, który w czerwcu br. zamordował swą narzeczoną Władysławę Sterczewską i nieślubną córeczkę Zenonę.

Sąd ogłosił wyrok skazujący Władysława Urbańskiego Urbańskiego na dożywotnie więzienie.

KRONIKA KRAKOWA

Wielki proces polityczny
w Krakowie

Przed krakowskim sądem przysięgłych rozpoczęła się wczoraj rozprawa przeciwko Jakubowi Śliwce i pięciu towarzyszom, oskarżonym o dążenie do zmiany ustroju Polski drogą rewolucji.

Działalność swą mieli oskarżeni rozwijać w r. 1936. Jak z treści aktu oskarżenia wynika, pociągnął prokurator do odpowiedzialności tych sześciu oskarżonych na podstawie zeznań wywiadowców policyjnych, którzy poprzez podejrzanę zachowanie się jednego, rozpoczęli działalność inwigilacyjną.

Wedle oskarżenia mieli oni agitować za utworzeniem współpracy z PPS-em i innymi ugrupowaniami demokratycznymi, urządzali zbiórki dla uzyskania pomocy na rzecz ludowej Hiszpanii, kolportowali czasopisma, wysuwali hasła zniesienia obrotu w Berezie.

Dla swej akcji uzyskali współdziałanie z robotnikami fabryki „Kabel“

Rozprawa rozpisana została na cały tydzień.

Afera dewizowa w Krakowie

Przed sądem karnym w Krakowie zasiadło pięć osób oskarżonych o niedozwolony obrót dewizami.

Jak wynika z aktu oskarżenia, w maju ub. r. Debora Zucker pożyczyla Jachocie Grün 500 franków francuskich. W ciągu jednego roku suma ta wędrowała z rąk do rąk jako pożyczka. Miał ją i Salomon Brenheim i Chaim Brenner, wymiana ta przekraczając granice dozwolone ustawą.

Sąd skazał wszystkich oskarżonych na 6 miesięcy więzienia i grzywny od 50 do 200 zł.

Fryzjer-hersztem złodziejów

Szajka złodziejska włamawszy się do mieszkania niejakiego Kapelewskiego w Podgórzu, pod Brodnicą skradła większą gotówkę i biżuterię, ogólnej wartości około 2000 zł.

Szajce przewodniczył fryzjer

Bolesław Chłodziński, który wraz z Kazimierzem Michlewiczem zasiadł na ławie oskarżonych.

Chłodzińskiego skazano na 2 lata a Michlewicza na 3 lata więzienia.

Lekarz zniewalał pacjentki

Do prokuratury w Zborowie wpłynęło doniesienie przeciw lekarzowi z Jezierniej dr. Litwakowi, który dopuścić się miał zniewolenia pacjentki Marii Sucheckiej z Jezierniej.

Dr. Litwak usiłował też zniewozić pewną pacjentkę z Cebrowa, która jednak stawiała skuteczny opór.

Lekarz ten miał też często dokonywać niedozwolonych zabiegów.

UCZCIE SWE DZIECI ZAWODU!

KRISCHER

Kraków, Zwierzyniecka 6

Telefon 138-77.

Dokonać tego możecie, zakupując u nas maszynę do szycia, albowiem każdy nabywca takowej, korzysta z bezpłatnego kursu szycia, haftu, merżkowania, endlowania, guwrowania. — A zatem przw zakupie maszyny na tak minimalne spłaty po zł 20.— miesięcznie, macie tak daleko idące korzyści! — Szkoda zatem każdej chwili — zgłoście się przeto jeszcze dziś po zakupno maszynyl

RADIO

marki Kosmos, Telefunken, Natavis, P. Z. T. i inne nabędziesz już po 10.— zł miesięcznie u nas, na najkorzystniejszych warunkach.

ROVER

drogowy, balonowy, wyścigowy, chłopięcy — nabędziesz u nas najtaniej, oraz na dogodnych warunkach. — Nasz system ratalny przystosowany jest do obecnych warunków, umożliwiając zatem każdemu nabyć potrzebnych przedmiotów.

PATEFON z 12 płytami i 200 igłami — zakupisz u nas na raty po 10.—, do 16.— zł miesięcznie.

WÓZKI DZIECIĘCE

na raty — w olbrzymim wyborze.

JÓZEF BRATT

UPR. TECH. DENTYSTA

przeprowadził się i przyjmuje
 Kraków, STAROWIŚLNA 22
 TEL. 122-54

(róg Dietlowskiej) I. p.
 Nowoczesna technika dantystyczna
 Dogodne warunki spłaty.

JAKIE

RADIO?

Na to pytanie otrzymasz odpowiedź w fachowej, specjalnej firmie radiowej

„ANTENA“

KRAKÓW, STAROWIŚLNA 1.

naprzeciw Gł. Poczty

Tel. 178-77

Na składzie aparaty radiowe wszystkich fabryk.

Olbrzymi wybór!!!

Sprzedaj na dogodne spłaty miesięczne, poczynawszy od zł 10
 Przyjmujemy Obligacje Pożyczek Państwowych. Dostawa własnym autem do wszystkich miejscowości w okolicy Krakowa.

Potworna zbrodnia
pod Krakowem

Urząd Śledczy w Krakowie powiadomiony został o krwawej zbrodni, jaka dokonana została we wsi Koniuszowa. W domu niejakiej Marii Pancerz odbywało się wesele, na którym przygrywał do tańca 25-letni Franciszek Porębski, muzykant wlejski.

W pewnym momencie do izby wtargnęło kilku podehmienionych osobników, którzy rzucili się na muzykanta Porębskiego i poranili go nożami tak dotkliwie, że ten zmarł na miejscu.

Sprawcy opuścili natychmiast izbę, wsiedli na wóz i odjechali. Po drodze strzelali na wiat a gdy jedna z kul ugodziła konia, który padł trupem, pijani osobnicy zsiadli z wozu, zostawili na drodze zaprzęg z zabitym koniem i znikli w ciemnościach.

Jak stwierdzono w dochodzeniach, zabity muzykant Porębski grał na weselu w sąsiedniej wsi. W pewnym momencie o-

puścił zabawę weselną, mówiąc, że musi iść do Koniuszowej, gdyż jest tam zamówiony na wesele. Weselnicy nie chcieli go jednak zwolnić. Gdy Porębski mimo to poszedł do Koniuszowej, pojechali za nim wozem, zabili go i wrócili następnie do domów.

Policja jest już na tropie obydnych sprawców.

Zrzeszenie Asesorów i Aplikantów Sądowych w Krakowie zawiadamia o odczycie p. t. „Jak przemawiać“ który wygłosi Jan Koczur, laureat konkursów krasomówczych, w czwartek, dnia 28 października 1937 r. o godz. 18-tej w sali Muzeum Przemysłowego przy ul. Smoleńsk 9. Treść: 1) przygotowanie mowy, 2) układ, 3) styl, 4) wygłoszenie. Przykłady i wyjątki z dzieł wybitnych teoretyków i przemówień znakomitych mówców: Dązińskiego, Hitlera, Mussoliniego, Padewskiego, Rudnickiego, Śmiarowskiego, Szurleja i innych.

Redakcja i Administracja. Kraków, ul. Na Gródka 2 — Telef. 173-02. Redaktor przyjmuje od godziny 16—17.

GENY OGŁOSZEŃ: W kronice krakowskiej 1 wiersz min. 1 zł. Cała strona 1.000 zł. — Drobne 10 gr. za wyraz. — Poszukiwania pracy 5 gr. za wyraz.

Redaktor odpowiedzialny i wydawca: Alfred Kwiatkowski.

Drukarnia „Monopol“ w Krakowie.